

ΡΟΛΙΚΟΣ ΑΣΤΗΡ

ΝΑΥΤΙΚΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ.

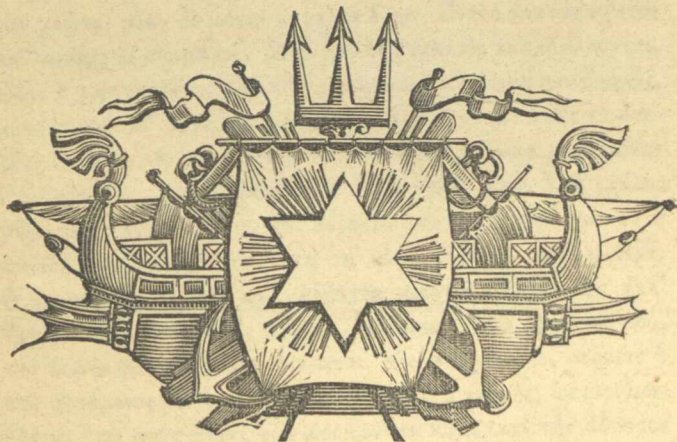
ΦΥΛΛΑΔΙΟΝ ΕΚΤΟΝ.

Ἐν Ἀθήναις, 15 Ἰανουαρίου 1843.

Το δὲ ναυτικὴν τέχνην ἴστιν, ὡσπερ καὶ ἄλλο τι, καὶ οὐκ ἐνδέχεται, ὅταν τύχη, ἐκ παρέργου μελετᾶσθαι, ἀλλὰ μᾶλλον μηδὲν ἐκείνῳ παρέργον ἄλλο γίγνεσθαι.

Θουκυδ. Ξυγ. α.

ΑΘΗΝΗΣΙΝ

ΕΚ ΤΗΣ ΤΥΠΟΓΡΑΦΙΑΣ Γ. ΒΑΦΑ.

(Παρὰ τῇ ὁδῷ Ἀδριανοῦ.)

1843

ΡΟΛΙΚΟΣ ΑΣΤΗΡ

ΝΑΥΤΙΚΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ.

ΦΥΛΛΑΔΙΟΝ ΕΚΤΟΝ.

Ἐν Ἀθήναις, 15 Ἰανουαρίου 1843.

ΝΑΥΤΙΚΗ ΝΟΜΟΘΕΣΙΑ.

Εἰς τὸν γόλον, καθὼς εἰς τὸν στρατὸν, πειθαρχία ὀνομάζεται τῆς ἰδίας θελήσεως ἢ ἀπάρνησις καὶ ἡ τυφλὴ εἰς τὰς βουλὰς καὶ τὰ προστάγματα τοῦ ἀνωτέρου ὑπακοή. Ἡ ἰσχυρὰ καὶ παντουργὸς αὕτη δύναμις, ὁ τρομερὸς οὗτος Βριάρεως, ὁ μυρίας μὲν χεῖρας, μίαν δὲ μόνην κεφαλὴν ἔχων, εἶναι ὁ ἀκαταμάχητος τοῦ ναυάρχου σύμμαχος, δι' οὗ καὶ οἱ Γίγαντες κατεβάλλονται, εἶναι ὁ μυστηριώδης καὶ ἀδιάλυτος τῶν πληρωμάτων δεσμός, τὸν ὁποῖον οὐδ' αὐτὴ τοῦ μεγάλου Ἀλεξάνδρου ἢ σπάθη νὰ διαλύσῃ δύναται. Κατὰ τὸν νόμον σύμπαν τὸ πλήρωμα μίαν μόνην ἔχει κεφαλὴν, τὴν κεφαλὴν τοῦ διευθυντοῦ, ὅλος δ' ὁ στόλος μίαν μόνην ἔχει θέλησιν, τὴν θέλησιν τοῦ ναυάρχου. Τοῦτου ἡ ἀπειλὴ εἶναι πρὸς πάντας τοὺς ὑπ' αὐτὸν θανάτου φοβερωτέρα. Ὁ ναύτης εἰς μυρίους καθ' ἑκάστην κινδύνους ἐκτίθεται, ἀλλ' ὅλους τοὺς καταφρονεῖ, ἐνὸς δ' ἀνθρώπου, τοῦ ἀρχηγοῦ του, τὴν φωνὴν καὶ τρέμει καὶ φοβεῖται. Εἰς τῆς μεγάλης κεραίας ἢ τοῦ ἀρτέμονος τὸ ἀκροκέραϊον καθήμενος ὁ ναύτης, ὑπομειδιῶν βλέπει ὑπὸ τοὺς πόδας του ἀφρίζον τὸ κύμα καὶ τὴν ἄβυσσον διανοιγομένην, ἀπὸ τῶν τέθρων δὲ μετ' ἐλέμματα ὑπερήφανον ἐπισκοπεῖ τὴν ὑπὸ μυρίων θανάτων παροικουμένην θάλασσαν καὶ

Τεῦχος Τριτογενεῖ ξύλινον διδοῦ εὐρύσπα Ζεὺς
Μοῦνον ἀπόρρητον τελέθειν, τὸ σὲ τέκνα τ' ὀνήσει.

Ἡρόδοτ. Περλυμ.

μὴ ὄφρῳ ἐπλημένῃ τὴν διαβαίνει· ἀλλ' ἐνὸς μόνου ῥάκουσ ἢ θεᾶ τὸν καταπλήττει. — Τοῦ ναυάρχου τὸ σῆμα ἀπειλεῖ θάνατον κατὰ τοῦ δειλοῦ καὶ ἀνάνδρου· εἰς τὸ φοβερόν τοῦτο πρόσταγμα ὁ ναύτης ὑπέικων μαχόμενος ἀποθνήσκει, διὰ νὰ μὴ ἀναρτηθῇ ἐκ τῆς κεραίας, ἐπὶ τῆς ὁποίας τισάνικς ταλαντευόμενος περιεπάτησε. — Τὸ πλοῖον ἐπὶ τοῦ ὁποίου ὁ ναύτης ἐγεννήθη τὴν γῆν ὅλην περιπλεῦσαν ἐναυάγησεν· αἱ ἐπ' αὐτοῦ γυναῖκες, οἱ ἀσθενεῖς, οἱ γέροντες, τὰ βρέφη, διὰ τῶν λέμβων εἰς τὴν ξηρὰν διεσώθησαν· πρῶτος ὁ ναύτης εἰς τοῦτο συνήργησεν· αὐτὸς δ' ὁ τλααίπωρος καὶ τοι τῶν ἄλλων ἰσχυρότερος ὢν, καὶ τοι νὰ σωθῇ δυνάμενος, τὸν διευθυντὴν του παραμένον ὑπὸ κύματος μεγάλου καὶ φοβεροῦ κατακλυσθεὶς ἀπεπνίγη· κατάλευκον πελώριον κύμα ἐσαζάνωτεν ἀμρότερος· κατὰ τὸν νόμον ἀμρότεροι οὔτι, ὅ,τε διευθυντῆς καὶ ὁ ναύτης, ν' ἀποθάνωσιν ἔπρπε προκινδυνεύοντες ὑπὲρ τῆς σωτηρίας τῶν ἄλλων. — Ναυμαχία κρατερὰ καὶ πεισματώδης ἐκ τοῦ συστάδην συγκροτεῖται· μυρίους ἀνὰ πᾶσαν στιγμὴν ὁ θάνατος ἀποθερίζει· μυρίοι τὸν ναύτην θάνατοι περιστοιχοῦσι· μόνῃ ἢ φυγῇ νὰ τὸν σῶσῃ δύναται, ἢ τῆς σημαίας τοῦ πλοίου ἢ καταβολῇ. Ἀλλὰ σῆμα φοινικοῦν ὑπὲρ τὰ νέφη τοῦ καπνοῦ ἐπαίρομενον παρατείνετε, κελύσει, *μεχρις ἐσχάτων τὴν μάχην, μέντε εἰς ὁ ἕκαστος ἐτάχθη.* Τυφλῶς ὅλοι εἰς τὸ πρόσταγμα τοῦτο ὑπακούοντες μαχόμενοι πίπτουσι, νικᾷ δ' ἡ πατρίς.

Ἴδου ἐν ὀλίγοις αὐστηρᾶς πειθαρχίας ἀμυδρὰ τις ἰδέα. Πειθαρχίας τοιαύτης παραδείγματα ὑπάρχουσιν εἰς τὴν παλαιὰν ἱστορίαν πολλά· ἐν τούτων εἶναι ὁ Λεωνίδας καὶ οἱ τριακόσιοι· ὅλοι γνωρίζουσι τῶν τριακοσίων τὸ ἐπιτάφιον

ὦ ξεῖν' ἀγγέλειν Λακεδαιμονίους, ὅτι τῆδε
κείμεθα, τοῖς κείνων ῥήμασι πειθόμενοι.

Καὶ τὸ τοῦ Θεμιστοκλέους, *πάταξον μὲν, ἀκουσον δέ, τί ἄλλο ἐμφαίνει εἰ μὴ ζωηρὰν αὐστηρᾶς πειθαρχίας εἰκόνα;* Ὅλοι οἱ ναυτικοὶ κανονισμοὶ παραγγέλλουσι πρὸς τοὺς ὑποδεσπότερους νὰ μιμηθῶσι τὸν Θεμιστοκλέα, ὁσάνικς ὑπ' ἀνωτέρου παρὰ τὰς διαγεγραμμένας διατάξεις καὶ τοὺς καθεστῶτας νόμους νὰ πράξωσι τι διατάσσονται· καὶ τὸ 5 ἄρθρον τοῦ κανονισμοῦ τῆς ἐπὶ

τῶν Βασιλικῶν πλοίων ὑπηρεσίας, *πάταξον μὲν, ἀκουσον δέ λέγει.*

Ἀλλὰ παρεστάθη εἰς τὸν Βασιλικὸν στόλον ἡ αὐστηρὰ αὐτῆ πειθαρχία; Δυνάμεθα ἐξ ἴσου ἢ καὶ μὲ δυνάμεις μεγαλύτερας νὰ ναυμαχίσωμεν κατ' Ἄγγλων, Ῥώσων, Ἀμερικανῶν ἢ Γάλλων; Ἀνεπτύχθη καὶ παρ' ἡμῖν τῶν ἐθνῶν τούτων τὸ πολεμικὸν καὶ θούριον πνεῦμα; Τὰ ζητήματα ταῦτα ἄλλοι ἂς λύσωσιν, ἐγὼ τοῦτο μόνον γνωρίζω καὶ τοῦτο μόνον νὰ θεβαιώσω δύναμαι ὅτι ἡ *πειθαρχία* εἶναι θεὰ σκληρὰ καὶ αἰμοχαρῆς, ἡ δὲ λατρεία της ἀπαιτεῖ θύματα, πολλὰ μάλιστα.

Εἶναι ἀναντιρρήτον ὅτι εἰς πάντα στόλον καθὼς εἰς πάντα στρατὸν τὴν πειθαρχίαν καὶ νὰ τὴν παρεισάξωσιν ἀφ' ἑαυτῶν, καὶ παρεισταχθεῖσαν νὰ τὴν διατηρήσωσι μόνοι οἱ ἀριστοὶ δύνανται. Μάρτυρες τούτου εἶναι οἱ ἐπὶ τῆς Ἑλληνικῆς ἐπαναστάσεως ἐπίσημοι ἀποκατασταθέντες ναύαρχοι καὶ πλοίαρχοι. Ὅλοι οὗτοι ἐκυβέρνησαν τὰ πληρώματά των ἀνευ νόμου καὶ μέσων, ἐν πολέμῳ, ἐν κινδύνοις, ἐν μάχῃ. Ἐνῷ δὲ παντοῦ τῆς Ἑλλάδος ἐπεκράτει ἡ ἀναρχία, αὐτοὶ ἤρχον ὡς δεσπῶται ἀπόλυτοι. Ποσάνικς δὲν ἠνάγκασαν τοὺς ναύτας των, ἀέκοντας ἐκόντας, νὰ διεκπεύσωσι τὰς τάξεις τῶν πολεμίων; Ποσάνικς δὲν τοὺς ἐβίασαν ν' ἀγωνισθῶσιν ὑπὲρ τῶν ὅλων καὶ νὰ προκινδυνεύωσιν ὑπὲρ πατριδος; Τίς ἠδύνατο ἢ τίς ἐτόλμα νὰ παρακούσῃ τοῦ Μικούλη, τοῦ Σαχτούρη ἢ τοῦ Κριεζῆ τὰ προστάγματα; Ὅλοι ἐγνωρίζον ὅτι ἀδύνατον ἦτο νὰ ἐβιασθῇ ἢ νὰ μεταπεισθῇ κἄν ὁ ναύαρχος· ὁ ναύαρχος τοῦ ὁποίου ἡ καρδιά δὲν ἠσθάνθη ποτὲ τοῦ φόβου τὸ αἶσθημα· ὁ ναύαρχος ὁ δεινός, ὁ ἀκχυπτος, ὁ φοβερός αὐτὸς γέρον. Δὲν εἶναι λοιπὸν κατάπτυστοι οἱ ἐν εὐνομίᾳ, ἐν εἰρήνῃ καὶ ὀλίγοις νὰ κυβερνήσωσι ναύτας μὴ δυνάμενοι, καὶ τοι πολλὰ τὰ ἐπιτάγματα ἔχοντες καὶ μηδενὸς ἐπιφανομένου πολεμίου;

Τὰ μέσα δι' ὧν ἡ πειθαρχία παρεισάγεται εἰς τινὰ στόλον εἶναι ἡ αὐστηρὰ δικαιοσύνη καὶ οἱ νόμοι· οὐ γὰρ οὐκ ἔστι νόμος, οὐδὲ παράβασις. Ἡμεῖς εἰδικὸν μὲν ναυτικὸν νόμον δὲν ἔχομεν, σιωπηλῶς ὅμως παρεδέχθημεν τὸν Γαλλικόν, τὸν ὅπου ὁ ἡ Κυβέρνησις ἐξ ἀνάγκης πρωτωρινῶς ἐθίσεν εἰς ἐνέργειαν.

Τούτου τὴν μετάφρασιν (α) δημοσιεύω διὰ τοῦ προκειμένου φυλαδίου, διὰ νὰ γνωρίσωσι τοῦ νόμου τὸ πνεῦμα καὶ οἱ δικάζοντες καὶ οἱ δικαζόμενοι· κατόπιν δὲ θέλω δημοσιεύσει τὴν παρ' ἡμῖν ἰσχύουσαν Γαλλικὴν ναυτικὴν δικονομίαν. Ἄλλ' ἴσως μ' ἐρωτήσῃ τις, ὁ Γαλλικὸς οὗτος νόμος συμβιβάζεται μετὰ τὸν Ἑλληνικὸν χαρακτήρα; Δύναται νὰ ἐφαρμοσθῇ εἰς τὸν βασιλικὸν στόλον; Κατ' ἐμὲ γενικῶς οὐδὲ συμβιβάζεται μετὰ τὰ ἔθνη μας, οὐδὲ νὰ ἐφαρμοσθῇ εἰς ἡμᾶς καθ' ὅλα δύναται τὸ πλεῖστον ὅμως μέρος αὐτοῦ πρέπει νὰ τὸ παραδεχθῶμεν ἀπαράλλακτον, διότι καὶ τὸν προδότην καὶ τὸν αὐτόμολον καὶ τὸν ἀφ' ἑαυτοῦ τὸ πλοῖον διαρθεύοντα καὶ τὸν ἐν μάχῃ τὴν τάξιν λιπόντα, ὄλων τῶν ἐθνῶν οἱ νόμοι θανάτου ἄξιον τὸν κρίνουσιν, καὶ διὰ τοῦτο εἰς ὅλα τὰ ἔθνη εἰς θάνατον οἱ τοιοῦτοι δικαίως καταδικάζονται. εἶναι ἀληθὲς ὅτι ἡ κατάδυσις, ἡ μαστίγωσις καὶ αἱ διὰ σχοινίου πληγαὶ εἶναι ποινὰὶ ἐάροβαροὶ καὶ σκληραὶ· ἀλλ' αἱ ἐάσανοι αὐταὶ δὲν ἐφημέροσθησαν ποτὲ εἰς τὸ βασιλικὸν ναυτικόν, ἀντ' αὐτῶν δὲ ἡ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Γραμματεία πρό τινος ἡδὴ καιροῦ καταγίνεται ν' ἀντεισάξῃ ποινὰς ἄλλας, αὐστηρὰς μὲν, πλὴν μετὰ τῶν ναυτικῶν μας τὸ πνεῦμα συμφωνούσας.

Ἐν ἐλλείψει ναυτικοῦ Ἑλληνικοῦ νόμου, θεωρῶ ἀναγκαίαν, ἀπαραίτητον μάλιστα, τὴν προσωρινὴν χρῆσιν νόμου τινὸς ξένου, τοῦ Γαλλικοῦ πρὸ πάντων· εἰς τὴν ἀρεβροχὰ καλὸ εἶν' καὶ τὸ χαλαρὸν, λέγει κοινὴ τις παροιμία. Ἄλλως ἡ Κυβέρνησις πρέπει νὰ διαλύσῃ καὶ αὐτὴν τὴν μικρὰν καὶ πάντῃ ἀσθενῆ ναυτικὴν δυνάμιν τῆς. Ἐννοεῖται δὲ ὅτι ὁ Γαλλικὸς οὗτος νόμος πρέπει νὰ μεταφρασθῇ, καὶ αἱ διὰ βασιάνων ποινὰὶ νὰ τροποποιηθῶσιν.

Καιρὸς εἶναι πλέον νὰ γνωρίσῃ ἕκαστος ναυτικὸς τὰ καθήκοντα καὶ τὰ χρεῖα του· ἀνευ πειθαρχίας αὐστηρὰς εἶναι ἀδύνατον νὰ ὑπάρξῃ ἢ νὰ διοικηθῇ ποτε πολεμικὸς στόλος.

(α). Εἰς τὴν μετάφρασιν ταύτην ἀπέδραμα μᾶλλον εἰς τὸ πνεῦμα παρ' εἰς τὸ γράμμα τοῦ νόμου.

Ο ΝΑΥΤΙΚΟΣ ΠΟΙΝΙΚΟΣ ΝΟΜΟΣ
ΤΗΣ 22 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ ΤΟΥ 1790.

ΤΙΤΛΟΣ Β'. (α).

5.

(β). Αἱ ἐξῆς λογίζονται ποινὰὶ κακωτικαί, ὑπὸ ναυτοδικείου δὲ μόνον ἢ πολεμικοῦ συμβουλίου (γ) ἐπιβάλλονται.

Αἱ διὰ σχοινίου πληγαὶ (coups de corde) (δ).

Ἡ φυλάκισις, ἡ ἢ πέδη (les fers, τὰ σίδερα) ἐπὶ τοῦ κατὰ γρόματος, πλέον τῶν τριῶν ἡμερῶν.

Ἡ ἀπὸ τοῦ βαθμοῦ ἐκπτώσις καὶ ἡ ἐλάττωσις τοῦ μισθοῦ.

Ἡ κατάδυσις (la cale) (ε).

Ἡ μαστίγωσις (la bouline) (ζ).

Τὰ δεσμὰ (les galeres).

Ὁ θάνατος.

6.

Ὁ εἰς θάνατον καταδικασθεὶς θανατοῦται διὰ πυροβόλων ὄπλων.

Ὁ εἰς μαστιγῶσιν καταδικασθεὶς μαστιγοῦται ὑπὸ τριάκοντα τὸ πολὺ ἀνδρῶν, καὶ ἐπὶ τέσσαρας τὸ πολὺ ἀναδρομὰς (courses).

Ὁ εἰς κατάδυσιν καταδικασθεὶς καταποντίζεται τρίς τὸ πολὺ.

(α). Τοῦ πρώτου τίτλου τοῦ προκειμένου νόμου τοὺς ἰρισμοὺς θέλομεν ἐρμηνεύσει, ὅταν περὶ τῆς ναυτικῆς δικονομίας γράψωμεν.

(β). Παρελείψαμεν τὰ περὶ πειθαρχικῶν ποινῶν πραγματευόμενα τέσσαρα πρῶτα ἄρθρα, διότι ἀντ' αὐτῶν ὑπάρχει ἐν ἰσχύϊ εἰδικόν τι περὶ πειθαρχικῶν ποινῶν βασιλικὸν διάταγμα.

Περὶ τοῦ διατάγματος τούτου θέλομεν ἄλλοτε γράψαι.

(γ). Ὀνομάσαμεν ναυτικὸν συνέδριον τὸ ὑπὸ τῶν Γάλλων ὀνομαζόμενον conseil de marine, ναυτοδικεῖον δὲ τὸ conseil de justice καὶ πολεμικὸν συμβούλιον τὸ conseil de guerre.

(δ). Ὁ εἰς τὴν ποινὴν ταύτην καταδικασθεὶς δέρεται πρὸς τὸν ἐργάτην.

(ε). Ὁ εἰς τὴν ποινὴν ταύτην καταδικασθεὶς ἀναρτᾶται ἀπὸ τῶν μαχαλῶν καὶ μετεωρίζεται μέχρι τοῦ ἀκροκεραίου τῆς μεγάλης κεραίας, ἐξ αὐτοῦ δὲ καταποντίζεται τρίς τὸ πολὺ. Διὰ νὰ πίπτῃ δὲ κατακαθέτως ὁ καταδύομενος προσκολλῶσι πρὸς τοὺς πόδας αὐτοῦ ἄρρη σιδερά.

(ζ). Ὁ εἰς τὴν ποινὴν ταύτην καταδικασθεὶς τετράκις τὸ πολὺ μαστιγοῦμενος διέρχεται διὰ μέσου δύο παραλλήλων σταίγων τριάκοντα ἐπὶ τούτῳ συνηγμένων μαστιγοφόρων ἀνδρῶν.

7.

Ὁ καταδικασθεὶς εἰς δεσμὰ δὲν δύναται πλέον νὰ ὑπηρετήσῃ ἐπὶ τοῦ στόλου.

8.

Ὁ διὰ μαστιγώσεως ἢ καταδύσεως νὰ τιμωρηθῆ κατακριθεὶς ὑπαξιωματικὸς ἢ ναύτης, ἐκπίπτει τοῦ βαθμοῦ του καὶ εἰς τὴν ἐσχάτην τῶν ναυτῶν τάξιν καταβιβάζεται.

9.

Ὁ διὰ σπερμολογιῶν ἐξεντελιζῶν ἀρχὴν τινα τοῦ στόλου, ἢ τοῦ πλοίου, τιμωρεῖται διὰ πέδης ἐπὶ τοῦ καταστρώματος, ἢ φυλακίζεται ἐπὶ ἕξ ἡμέρας.

10.

Ὁ τὴν καθιερωσάν τῆς ὑπηρεσίας τάξιν νὰ μετατρέψῃ διενεργῶν, ἢ ὁ παρεμποδίζων διαταγῆς τινος τὴν ἐκτέλεσιν, τίσσεται ἐπ' οὐρᾶς τοῦ πληρώματος, ἂν δὲ ἦναι ἀξιωματικὸς ἀποπέμπεται τοῦ ναυτικοῦ.

11.

Ὁ ἐπὶ συστάσει κατὰ τῆς ἀρχῆς ἢ τῆς προσωπικῆς ἐλευθερίας ἀξιωματικοῦ τινος ἔνοχος ὑπαξιωματικὸς ἢ ναύτης, καταδικάζεται εἰς δεσμὰ τριετῆ.

12.

Μὲ δεσμὰ διὰ θύου τιμωρεῖται ὁ ἔνοχος ἐπὶ συστάσει κατὰ τῆς ζωῆς, τῆς ἀρχῆς, ἢ τῆς προσωπικῆς ἐλευθερίας τοῦ διευθυντοῦ τοῦ πλοίου, ἢ ἄλλου τινὸς ἀξιωματικοῦ, θέσιν ὑψηλὴν κατέχοντος.

13.

Ὁ προδότης, ἢ ὁ δολιὰν τινὰ μετὰ τῶν πολεμίων σχέσιν ἔχων, καταδικάζεται εἰς θάνατον ἂν δὲ ἐκ τῆς προδοσίας του προῆλθε συμφορὰ τῆς δημοσίας, πάραυτα ἐπὶ τοῦ πλοίου θανατοῦται.

14.

Ὁ ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ πρὸς τὸν ἀξιωματικὸν του ἀπειθῶν ὑπαξιωματικὸς ἢ ναύτης μαστιγοῦται.

15.

Ὁ ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ πρὸς τὸν ἀξιωματικὸν του ἀπειθῶν ὑπα-

ξιωματικὸς ἢ ναύτης καὶ συνάμα ἀπειλῶν καὶ ὑβρίζων αὐτὸν καταδύεται.

16.

Ὁ κατὰ ἀξιωματικοῦ χεῖρα ἐπαίρων ὑπαξιωματικὸς ἢ ναύτης καταδικάζεται εἰς δεσμὰ τριετῆ.

17.

Ὁ κατὰ ἀξιωματικοῦ χεῖρα ἐπιβάλλον ὑπαξιωματικὸς ἢ ναύτης τιμωρεῖται μὲ θάνατον.

18.

Ὁ πρὸς τὸν ἀρχηγόν του σιγματικῶς ἀπειθῶν ἀξιωματικὸς καταβιβάζεται βαθμὸν ἕνα ἂν δ' ἔχη τὸν ἐσχάτον βαθμὸν τοῦ ἀξιωματικοῦ, γίνεται δόκιμος, καὶ ἐκπίπτει παντελῶς τοῦ βαθμοῦ του, ἂν τὴν ἀπειθειάν του ταύτην ὁ ἀξιωματικὸς συνοδύσῃ μετ' ἀπειλῶν καὶ ὑβρεων. Εἰς πᾶσαν δὲ περίστασιν ὁ ἀξιωματικὸς θεωρεῖται ὑπεύθυνος διὰ πᾶν ὅ,τι ἡ ἀπειθειά του ἐπέφερεν.

19.

Ἐκπίπτει τῆς διευθύνσεως ὁ τὰς διαταγὰς ἢ τὰ σήματα τοῦ Ναυάρχου ἢ τοῦ Μοιράρχου παρακούσας διευθυντῆς πολεμικοῦ πλοίου ἂν δ' ἐκ τῆς παρακοῆς του ταύτης προῆλθεν ὁ ἀπὸ τοῦ στόλου πλοίου τινὸς ἀποχωρισμὸς, ἐκπίπτει τοῦ βαθμοῦ του καὶ ἀνάξιος δημοσίου ὑπηρεσίας κηρύσσεται.

Ἄν ἐπὶ παρουσίᾳ τῶν πολεμίων ὁ διευθυντῆς πολεμικοῦ τινος πλοίου παρακούσῃ τὰ προστάγματα ἢ τὰ σήματα τοῦ Ναυάρχου ἢ τοῦ Μοιράρχου, καταδικάζεται εἰς θάνατον.

20.

Ὁ ἐν ἡμέρᾳ τὴν ὑπηρεσίαν του παραιτῶν ὑπαξιωματικὸς ἢ ναύτης καταβιβάζεται βαθμὸν ἕνα καὶ, ἐπὶ μίαν ὥραν, δεσμεύεται εἰς τὸν ἀκάτιον ἰστόν ὃ δ' ἐν καιρῷ νυκτὸς τῆς θέσεώς του ἀπομακρυνόμενος ὑπαξιωματικὸς ἢ ναύτης καταβιβάζεται βαθμοῦς δύο καὶ, δύο ἡμέρας ἐπὶ δύο ὥρας καθ' ἑκάστην, δεσμεύεται εἰς τὸν ἀκάτιον ἰστόν.

21.

Ὁ πλωτάρχης (α) ὁ τὴν θέσιν του παραιτήσας καὶ πρὸς ὕπνον

(α). Commandant du quart, ὁ νῦν λεγόμενος ἀξιωματικὸς τῆς φυλακῆς τῶν ὑπηρετῶν ὁ ἄρχων.

ἀπελθὼν καταβιάζεται βαθμὸν ἓνα, εἶναι δὲ προσέτι ὑπεύθυνος δι' ὅλα τὰ ἐκ ταύτης τῆς ἀπουσίας του προσελθόντα συμβάντα.

22.

Ὁ ἐν καιρῷ μάχης, ἢ κινδύνου τινὸς ἄλλου, τὴν τάξιν αὐτοῦ λιπῶν καὶ κρυβεῖς ὑπαξιωματικὸς ἢ ναύτης καταδύεται.

23.

Ὁ ἐν καιρῷ μάχης τὴν τάξιν αὐτοῦ λιπῶν καὶ κρυβεῖς ἀξιωματικὸς, ἂν τότε πρῶτον εἰς μάχην παρευρέθη, ἀποπέμπεται τοῦ ναυτικοῦ, εἰς πᾶσαν δ' ἄλλην περίστασιν ἐκπίπτει τοῦ βαθμοῦ του καὶ κηρύσσεται ἄτιμος.

24.

Ὁ ἄνευ διαταγῆς τοῦ διευθυντοῦ πρὸς τοὺς ἑταίρους του ἀναβοῶν ἢ παρὰ τοῦ ἑταίρου ἢ κατὰ βία τοῦ πλοίου τὴν σημαίαν, καταδικάζεται εἰς δεσμὰ τριετῆ· ὁ δὲ διὰ τοῦ παραδείγματος καὶ τῶν λόγων του τὸ πλήρωμα ἀποδειλιῶν τιμωρεῖται μὲ θάνατον, δικάζεται δὲ κατὰ τοὺς ὅρισμούς τοῦ 4 ἄρθρου τοῦ Α' τίτλου (α).

25.

Ὁ ἄνευ ῥητῆς διαταγῆς τοῦ διευθυντοῦ, τοῦ πλοίου τὴν σημαίαν ἐν καιρῷ μάχης καταβάλλων καταδικάζεται εἰς θάνατον.

26.

Ὁ ἄνευ διαταγῆς ἐπιβιάσας, ἢ ἐπιτρέψας ἢ ἐπιβιασθῶσιν, ἐπὶ τοῦ πλοίου ἐμπορεύματα εἰς τὸ πλοῖον μὴ ἀνήκοντα, ἂν μὲν ἦναι διευθυντῆς, παύει ἐπὶ δύο ἔτη πάσης ἀρχῆς, ἐν ὑποτροπῇ δὲ ἀποπέμπεται τοῦ ναυτικοῦ· ἂν δ' ἦναι ἄλλος τις ἀξιωματικὸς ἢ τῶν ὑπαξιωματικῶν τις, ζημιούται στερούμενος τῶν ἐπὶ προβιθασμῶ πλεονεκτημάτων διετούς ἐπὶ πλοίου ἐνεργητικῆς ὑπηρεσίας.

* Ἄν δὲ μήτε ὑπαξιωματικὸς, μήτε στρατιώτης ἢ ναύτης ἦναι,

(α). Κατὰ τὸ 34 ἄρθρον τοῦ ἐκδοθέντος τῆν 22 Ἰουλίου 1806 αὐτοκρατορικοῦ διατάγματος περὶ διοργανισμοῦ τῶν ἐπινηπίων δικαστηρίων, ἐν καιρῷ κινδύνου μεγάλου καὶ ἀνάγκης δεινής, ὁ διευθυντῆς τοῦ πλοίου δύναται ἀφ' ἑαυτοῦ καὶ ἄνευ τύπων, ὑπ' εὐθύνην του ἑωυτοῦ, νὰ καταψηφίσῃ θάνατον κατὰ τῶν προσδοτῶν, κατὰ τῶν δειλῶν καὶ ἀνάνδρων, κατὰ τῶν στασιαστῶν καὶ κατὰ παντὸς ἄλλου ἐνόχου ἐγκλήματος φοβεροῦ καὶ μεγάλου.

Τὰ διευθυντοῦ ἢ τοιαύτη ἀπόφασις ἐπιτελεῖται παρὰ χροῦμα.

καταδικάζεται πρὸς ὄφελος τοῦ ἀπομαχικοῦ ταμείου, εἰς πρόσμιμον διπλάσιον τοῦ τιμήματος τῶν ἐμπορευμάτων.

Καθ' ὅλας τὰς περιστάσεις τὰ ἐμπορεύματα δημεύονται πρὸς ὄφελος τοῦ ἀπομαχικοῦ ταμείου.

27.

Ὁ ἄνευ διαταγῆς ἢ ἀδείας ἐπιβιάζων ἐπὶ τοῦ πλοίου εὐφλέκτους ὕλας, ὡς πυρίτιδα, θεῖον, ῥακὴν καὶ ἄλλα τοιαῦτα πνευματώδη ποτὰ, ἂν μὲν ἦναι ἀξιωματικὸς, ἀποπέμπεται τοῦ ναυτικοῦ, ἂν δ' ἦναι ὑπαξιωματικὸς ἢ ναύτης, δέρεται διὰ σχοινίου πληγᾶς δώδεκα, καὶ ἐν ὑποτροπῇ καταδύεται.

28.

Ὁ ἐν καιρῷ πολέμου ἀπηγορευμένα πυρὰ ἐπὶ τοῦ πλοίου ἀνάπτων, ἐν παντὶ δὲ καιρῷ, ὁ ἄνευ προσοχῆς καὶ μὲ τρόπον ἐπικίνδυνον, ἐν νυκτὶ ἢ ἐν ἡμέρᾳ, πυρὰ ἀνακαίων, ἂν μὲν ἦναι ἀξιωματικὸς ἢ ὑπαξιωματικὸς, ἐκπίπτει τοῦ βαθμοῦ του, ἂν δὲ ἦναι ναύτης, καταδύεται.

Ἄν ὁμοῦ διὰ προκηρύξεως ἀπηγορευθῇ τὸ ἀναίμα πυρῶν, ἢ ἂν ἐξ αὐτοῦ συνέβη ἀπευκαταίον τι συμβᾶν, ὁ ἐνοχὸς καταδικάζεται εἰς δεσμὰ τριετῆ.

29.

Ὁ πυρσοῦ τινος φύλαξ ὑπαξιωματικὸς ἢ ναύτης, ὁ τὰ διαγεγραμμένα χρέη του ἀμελῶν, παιδεύεται ὡς ὁ ἀφ' ἑαυτοῦ πυρὰ ἀνακαίων, κατὰ τοὺς ὅρισμούς τοῦ προηγουμένου ἄρθρου.

30.

Ὁ δι' ὄπλου ἢ ῥάβδου ἀνθρωπὸν τινα τοῦ πληρώματος αἰκίσας ὑπαξιωματικὸς ἢ ναύτης, δέρεται διὰ σχοινίου πληγᾶς δώδεκα.

31.

Ὁ ἐπικίνδυνον τραῦμα κατὰ τινος ἐπαγγαίων ὑπαξιωματικὸς ἢ ναύτης καταδύεται· ἢ δὲ πολιτικὴ κατ' αὐτοῦ ἀγωγή ὑπάγεται εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τῶν τακτικῶν δικαστηρίων.

32.

Ὁ ἀξιωματικὸς ὁ ἀτιμάσας ἢ τραυματίσας ἀνθρωπὸν τινα τοῦ πληρώματος, παύει τῶν χρεῶν του καὶ φυλακίζεται ἐπὶ χρόνον τινὰ ὑπὸ τῶν ναυτοδικῶν, κατὰ τὴν φύσιν τοῦ ἐγκλή-

ματος, προσδιοριζόμενον· ἂν δ' ἐπέφερε τραῦμα δεινόν, ἢ κατ' αὐτοῦ πολιτικὴ ἀγωγή ὑπάγεται εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τῶν τακτικῶν δικαστηρίων.

33.

Ἐκπίπτει τοῦ βαθμοῦ του καὶ ἀνάξιος δημοσίου [ὑπηρεσίας] κηρύσσεται, ὁ διοικητὴς μέρους τινὸς τῆς ἐθνικῆς ναυτικῆς δυνάμεως, ὁ ἄνευ λόγου ἰσχυροῦ καὶ αἰτίου ἀπογῶντος τὴν δίωξιν τῶν παρ' αὐτοῦ καταναυμαγηθέντων πολεμίων ἀνακόπτων, ἢ ὁ τὸν ἐμπορικὸν στόλον, ἢ τὰ πολέμικα πλοῖα, τὰ ἐνώπιον αὐτοῦ φεύγοντα, μὴ ἐπιδιώκων.

34.

Εἰς τὴν αὐτὴν κατηγορίαν ὑπάγεται καὶ ὁ διοικητὴς μοίρας ἢ πλοίου, ὁ μὴ βοηθῶν τὰ ἐν κινδύνῳ ὑπάρχοντα καὶ τὴν ἀντίληψιν αὐτοῦ ἐπικαλούμενα φιλικὰ ἢ πολέμια πλοῖα, καὶ ὁ μὴ προστατεύων τὰ ἐθνικὰ ἐμπορικὰ πλοῖα, τὰ τὴν ὑπεράσπισιν αὐτοῦ ἐπιζητούντα.

35.

Ὁ διευθυντὴς [πολεμικοῦ] τινος πλοίου, ὁ εἰς ὅποιανδήποτε περίστασιν, τὴν πρὸς αὐτὸν [ἐμπιστευθεῖσαν διευθύνσιν] παραιτῆσαι· καὶ κρυβεῖς, ἢ ὁ τὴν μάχην μέχρι ἐσχάτων μὴ παρατείναι, καταδικάζεται εἰς θάνατον.

Εἰς τὴν αὐτὴν [καταδικάζεται] ποινὴν καὶ ὁ ἀπολεσθέντος πλοίου διευθυντὴς, ἂν δὲν ἀποβῇ αὐτοῦ πάντων ἐσχατος.

36.

Ὁ ἀξιωματικὸς, ὁ τὸν παρ' αὐτοῦ παραπεμπόμενον ἐμπορικὸν στόλον ἐκουσίως παραιτῶν, καταδικάζεται εἰς θάνατον.

37.

Ὁ πλοίαρχος ἢ κυβερνήτης ἐμπορικοῦ τινος πλοίου, ὁ ἀφ' ἐκείνου τὴν παραπομπὴν λιπῶν, καταδικάζεται εἰς δεσμὰ τριετῆ.

38.

Ὁ διοικητὴς μοίρας ἢ πλοίου τινὸς πολεμικοῦ, ὁ ἐξ ἀνικανότητος ἢ ἀμελείας, μὴ δυναθεὶς νὰ ἐκπληρώσῃ τὴν πρὸς αὐτὸν δοθείσαν ἐντολήν, ἂν μὲν ἦναι ναύαρχος ἢ πλοίαρχος πρώτης τάξεως, κηρύσσεται ἀρχῆς ἀνάξιος, ἂν δ' ἦναι ἄλλος τις τῶν ἀξιωματικῶν, παύει ἐπὶ τρία ἔτη πάσης ἀρχῆς.

* Ἄν ὅμως ὁ κατηγορούμενος ἀξιωματικὸς ἀποδειχθῇ ἐκ προαίρεσως αἴτιος τῆς ἀποτυχίας τῆς εἰς αὐτὸν ἀνατεθείσης ἀποστολῆς, καταδικάζεται τότε εἰς θάνατον.

39.

Ὁ διευθυντὴς ἀπολεσθέντος τινος πολεμικοῦ πλοίου, ἂν μὲν ἀπώλετεν αὐτὸ ἐξ ἀνικανότητος, ἐκπίπτει τοῦ βαθμοῦ του καὶ ἀνάξιος δημοσίου ὑπηρεσίας κηρύσσεται· ἂν δ' ἐξ οἰκείας αὐτοῦ προαιρέσεως τὸ διέφθειρε, καταδικάζεται εἰς θάνατον.

40.

Ὁ ποδηγός, ὁ τὴν ποδηγεσίαν πολεμικοῦ τινος ἢ ἐμπορικοῦ πλοίου ὑπ' εὐθύνην τοῦ ἀναλαβῶν, ἂν μὲν ἐξ ἀμελείας ἢ ἀγνοίας ἀπολέσῃ αὐτὸ, καταδικάζεται εἰς δεσμὰ τριετῆ, ἂν δ' ἐξ οἰκείας αὐτοῦ προαιρέσεως τὸ διαφθείρῃ, τιμωρεῖται μὲ θάνατον.

41.

Ὁ εἰδικὴν τινὰ ὑπηρεσίαν ἐπιφορτισθεὶς πλοίου ἀξιωματικὸς (α), ὁ ἀπὸ τὰς πρὸς αὐτὸν δοθείσας ἐντολὰς παρεκτραπείσας καὶ ὡς ἐκ τούτου τὸν σκοπὸν τῆς ἀποστολῆς τοῦ ἀποτυχῶν, παύει τῶν χρεῶν του, καὶ δὲν προβιβάζεται ἄχρις οὗ παρῆλθῇ ὁ ἐπὶ τούτῳ ὑπὸ τῶν ναυτοδικῶν προσδιορισθεὶς χρόνος.

42.

Ὁ πολεμικοῦ πλοίου διευθυντὴς, ὁ τὰς πρὸς αὐτὸν δοθείσας ἐντολὰς οἰκείᾳ βουλῇ παραβάσας καὶ ὡς ἐκ τούτου τὸ πλοῖόν του ἀπολέσας, ἐκπίπτει τοῦ βαθμοῦ καὶ ἐπὶ πέντε ἔτη φυλακίζεται.

43.

Ὁ ἐπὶ τοῦ πλοίου κλέπτων τὰ σκευὴ ἰδιώτου τινὸς δέρεται διὰ σχοινίου πληγῆς δώδεκα, ἐν ὑποτροπῇ δὲ μαστιγοῦται. Πάντοτε δ' ἀναγκάζεται ν' ἀποδώσῃ τὰ κλοπιμαῖα.

44.

Ὁ ἐπὶ τοῦ πλοίου ἢ τῆς ξηρᾶς διὰ ῥήξεως ἰδιωτικὰ σκευὴ κλέπτων καταδύεται· ἐν ὑποτροπῇ δὲ καταδικάζεται εἰς ἕξαετῆ δεσμὰ.

(α). Τοῦ νόμου τὸ καίμενον τὸν ὀνομάζει officier particulier. Καθ' ἡμᾶς οὕτω λέγεται ὁ ἐκτακτὸν τινὰ ὑπηρεσίαν ἐπιτετραμμένος ἀξιωματικὸς πλοίου, ὅστις κατὰ τοῦ ἄρθρου τούτου τὸ πνεῦμα ὑποτίθεται ὅχι βαθμοῦ ἀνωτέρου ἀξιωματικὸς· ὅτι δὲ οὗτος εἶναι ἀξιωματικὸς καὶ ὅχι ἰδιώτης τις, ἐννοεῖται ἀπὸ τὰ περὶ τοῦ προβιβασμοῦ του ὁρίζοντα.

45.

Ὁ τοῦ πλοίου ἀποβάς καὶ κλέψας, ἐν τῇ ἡμεδαπῇ μὲν, δέρεται διὰ σχοινίου πληγὰς δώδεκα· ἂν δὲ ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ πράξῃ τὸ ἐγκλημα τοῦτο, καταδύεται.

Ἄν τῶν κλοπιμαίων τὸ τίμημα ὑπερέχει δώδεκα φράγκα, ὁ ἔνοχος μαστιγοῦται· ἐν ὑποτροπῇ δὲ καταδικάζεται εἰς ἐξαετῆ δεσμὰ.

46.

Ὁ τὰ τρόφιμα, ἢ τὰ λοιπὰ τοῦ πλοίου ἐφόδια, κλέπτων καὶ εἰς τὴν ξηρὰν ἀποβιβάζων αὐτὰ μαστιγοῦται.

47.

Ἐν ὑποτροπῇ δὲ, ἢ ἂν τὰ κλαπέντα ὑπερβαίνωσι τὰς πεντήκοντα μερίδας, ἂν ἦναι τρόφιμα, ἢ τὴν ἀξίαν πεντήκοντα (Γαλλικῶν) λιρῶν, ἂν ἦναι ἄλλα ἐφόδια, ὁ ἔνοχος καταδικάζεται εἰς δεσμὰ τριετῆ.

48.

Ὁ μέρος ἢ ὅλα τὰ χρήματα τοῦ ταμείου τοῦ πλοίου, ἢ ἄλλου τινὸς ἐπὶ τοῦ πλοίου ὑπάρχοντος ταμείου κλέπτων, καταδικάζεται ἐπὶ ἑννέα ἔτη εἰς δεσμὰ.

49.

Ὁ ἐπὶ τοῦ πλοίου πυρίτιδα κλέπτων, ἢ ὁ κλοπιμαίαν πυρίτιδα δεχόμενος, καταδικάζεται εἰς δεσμὰ τριετῆ.

50.

Ὁ ἀπὸ τὴν πυριτιδαποθήκην τὴν πυρίτιδα κλέψας, ἢ ὁ νὰ κλέψῃ αὐτὴν ἀποπειραθεὶς, καταδικάζεται ἐπὶ ἑννέα ἔτη εἰς δεσμὰ.

51.

Ὁ ἐπὶ πλοίου αἰχμαλωτισθέντος (α) μὲν, μὴ ὑποχειρίου (β) δὲ, κλέπτων, λογίζεται ὡς ἰδιωτικῶν πραγμάτων κλέπτῃς καὶ δέρεται διὰ σχοινίου πληγὰς δώδεκα.

52.

Ὁ αἰχμάλωτὸν τινα ἀπεκδύων καὶ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ κλέπτων, δέρεται διὰ σχοινίου εἴκοσι καὶ τέσσαρας πληγὰς.

53.

Τὸ ὑποχειρίον αἰχμάλωτον πλοῖον λογίζεται ὡς ἰδιοκτησία ἐθνική, καὶ ὁ τὰ σκεῦη, τὰ ἄρμενα, τὰ τρόφιμα ἢ τὰ ἐφόδια αὐ-

(α) prise.

(β) amariné.

τοῦ κλέπτων καταδικάζεται ὡς δημοσίων σκευῶν κλέπτῃς, καὶ τιμωρεῖται κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τῶν ἄρθρων 46, 47, 48, 49 καὶ 50.

54.

Οἱ ναυτικοὶ τιμωροῦνται καὶ διὰ τὰς ζημίας, τὰς ὁποίας εἰς τὴν ξηρὰν ἀποβαίνοντες προξενούσι. Καὶ ἂν μὲν τὰ παρ' αὐτῶν διαφθαρέντα ὑπερβαίνωσι τὴν ἀξίαν δώδεκα λιρῶν, οἱ ἔνοχοι δέρονται διὰ σχοινίου πληγὰς δώδεκα, τοῦναντίον δὲ παιδεύονται πειθαρχικῶς, ἂν ἢ παρ' αὐτῶν προξενηθεῖσα ζημία ἦναι μικροτέρας ἀξίας.

55.

(Τὸ ἄρθρον τοῦτο ἀρρᾷ τοὺς λειπωναύτας, καθηργήθη δὲ διὰ τῆς περὶ λειπωναυτίου ἀποφάσεως τῆς Γαλλικῆς Δημοκρατίας).

56.

Οἱ ἀξιωματικοὶ καὶ τὸ λοιπὸν πλήρωμα πλοίου τινὸς ναυαγήσαντος ὑπάγονται εἰς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου, ἄχρις οὗ κατὰ νόμον ἀπολυθῶσιν.

57.

Οἱ ἀξιωματικοὶ, ὑπαξιωματικοὶ καὶ στρατιῶται τῆς ξηρᾶς ὑπάγονται εἰς τὸν παρόντα νόμον, ἐν ὅσῳ ἐπὶ πλοίου διαμένουσι.

58.

Πᾶς τις πλοίου ἐπιβάτης ὑπάγεται εἰς τὸν παρόντα νόμον καὶ τὰς λοιπὰς ἐπὶ τοῦ πλοίου ὑπαρχούσας διατάξεις.

59.

Αἱ διὰ τοῦ παρόντος νόμου ὀριζόμεναι ποιναὶ ἐφαρμόζονται καὶ εἰς ὅλα τὰ ἐντὸς τῶν ναυστάθμων πραττόμενα ἐγκλήματα ὑπὸ τε τῶν ὑπαξιωματικῶν, ναυτῶν καὶ στρατιωτῶν.

60.

Αἱ ἐλλείψεις, ἢ ἀμέλεια καὶ ἢ ἀπειθεια τῶν ἐργατῶν, τῶν τεχνιτῶν καὶ τῶν ἄλλων ὑπηρετῶν τοῦ ναυστάθμου παιδεύονται πειθαρχικῶς, κατὰ τὰς περιστάσεις, ὑπὸ τοῦ διευθυντοῦ τοῦ ναυστάθμου, διὰ κρατήσεως, φυλακίσεως τριημέρου, ἢ μηνιαίας στερήσεως τοῦ μισθοῦ αὐτῶν. Τὰ βαρύτερα ἐγκλήματα καταδιώκονται κατὰ τὰς περὶ ναυστάθμων καθεστῶσας διατάξεις.

61.

Ἡ ἐθνικὴ Συνέλευσις καταλύει τὰ τούτων ἐναντία, ἐπικυροῖ δὲ τὰ μὲ τὸν παρόντα νόμον συνάδοντα.

Απόσπασμα τῆς περὶ λειποναντίου ἀποφάσεως τῆς ἐκδο-
θείσης παρὰ τῆς Γαλλικῆς Δημοκρατίας κατὰ τὴν 5
τοῦ Γερμιναλ (germinal) καὶ τὴν 1 τοῦ Φλορεάλ (floréal)
μηνὸς τοῦ 12 ἔτους (26 Μαρτίου καὶ 12 Ἀπριλίου τοῦ
1804 ἔτους).

ΤΙΤΛΟΣ Γ'. (α).

Περὶ τῶν ἐπὶ λειποναντίῳ ποιῶν.

29.

Αἱ κατὰ τὰς περιστάσεις τοῦ ἐγκλήματος καταψηφίζομεναι
κατὰ τῶν λειποναντῶν ποιναὶ εἶναι αἱ ἑξῆς.

α'. Ὁ θάνατος.

β'. Τὰ δεσμὰ (la chaîne).

γ'. Ἡ μαστίγωσις (la bouline).

ΤΙΤΛΟΣ Δ'.

Περὶ τῆς θανατικῆς ποινῆς.

30.

Οἱ εἰς θάνατον καταδικαζόμενοι λειποναῦται θανατοῦνται
διὰ πυροβόλων ὄπλων.

ΤΙΤΛΟΣ Ε'.

Περὶ τῶν δεσμῶν. (β).

31.

Οἱ εἰς δεσμὰ καταδικαζόμενοι λειποναῦται ἀπάγονται εἰς τὰ
ναυτικά δεσμωτήρια καὶ ἐργάζονται εἰς τοὺς ναυστάθμους τῆς
Δημοκρατίας.

Φέρουσιν οὗτοι ἱμάτια κατὰ τε τὸ σχῆμα καὶ τὸ χρῶμα διά-
φορα τῶν ἱματίων τῶν λοιπῶν καταδικῶν, κλείονται δὲ καθ'
ἅλας τὰς ὥρας, τῶν ἐργασίμων ἐξαιρουμένων, εἰς τόπον τινὰ
ἰδιαιτέρον καὶ κεχωρισμένον ἀπὸ τοῦ τῶν ἄλλων καταδικῶν.

(α). Παρελείφθησαν οἱ περὶ τοῦ σχηματισμοῦ τῶν δικαστηρίων καὶ τῆς
ἐνώπιον αὐτοῦ διαδικασίας ἀναφέροντες δύο πρῶτοι τίτλοι.

(β). Κατὰ τὸ ἀπὸ τῆς 4 Μαΐου 1812 διάταγμα οἱ ἐπὶ λειποναντίῳ κατὰ-
δικου φέρουσιν εἰς τὸν πόδα ἀντὶ ἀλύσου σφαίραν σιδηρᾶν.

ΤΙΤΛΟΣ Σ'.

Περὶ τῆς μαστιγώσεως.

32.

Ὁ εἰς μαστίγωσιν καταδικασθεὶς λειποναῦτης μαστιγοῦται
ὑπὸ τριάκοντα τὸ πολὺ ἀνδρῶν καὶ ἐπὶ τρεῖς ἀναδρομὰς (courses).

ΤΙΤΛΟΣ Ζ'.

Ἐφαρμογὴ τῶν ἐπὶ λειποναντίῳ ποιῶν.

33.

Μὲ θάνατον τιμωρεῖται

α'. Ὁ εἰς τοὺς πολεμίους αὐτομολῶν.

β'. Ὁ ἐπὶ λειποναντίῳ ἀρχηγὸς συστάσεως.

γ'. Ὁ ἐμπεισιευμένος εἰδικὴν τινὰ ὑπηρεσίαν καὶ λειπο-
ναυτῶν ἐπὶ παρουσίᾳ τῶν πολεμίων.

δ'. Ὁ λειποναῦτης ὁ συναπάγων μετ' αὐτοῦ ὄπλα ἢ ἐφό-
δια τοῦ ναυστάθμου ἢ τοῦ πλοίου ἐπὶ τοῦ ὁποίου διετέλει.

34.

Μὲ δεσμὰ τιμωρεῖται

α'. Ὁ ἀπόδημος λειποναῦτης (déserteur à l' étranger).

β'. Ὁ ἐνδημος λειποναῦτης (déserteur à l' interieur) ὁ
πρὸς τὴν Δημοκρατίαν ὀφείλων τὴν ὁποίαν, λόγῳ μισθοῦ ἢ
ἱματισμοῦ ἔλαβε, πρόδοσιν ἢ μέρος αὐτῆς, ἢ ὁ συναπαγαγὼν μετ'
αὐτοῦ τὰ ἱμάτια ἢ τὰ σκεῦη τῶν ἐταίρων του.

γ'. Ὁ ἐνδημος λειποναῦτης, ὁ ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς
παρουσίας ἀποφάσεως δις ἢ καὶ πλέον λειποναντήσας.

35.

Ἡ διάρκεια τῶν δεσμῶν εἶναι τριετής· αὕτη δὲ διπλασιάζε-
ται, ἂν ὁ ἀπόδημος λειποναῦτης ἔλαβεν ὑπηρεσίαν τινὰ ἐν τῇ
ἀλλοδαπῇ.

Τῶν δεσμῶν ἡ διάρκεια παρατείνεται ἐπὶ ἓν μόνον ἔτος δι'
ἐκάστην τῶν ἐπομένων περιστάσεων.

α'. Ἄν ὁ ἐνοχος δὲν ἐλειποναύτησε μόνος.

β'. Ἄν, ὅτε ἀπεδήμησεν, ὑπηρετεῖ ἐπὶ πλοίου ἢ λέμβου,
ἢ ἤτο ναυφύλαξ.

Ἐν καιρῷ πολέμου ἡ διάρκεια τῆς ποιῆς τῶν ἀποδύμων λειποναυτῶν διπλασιάζεται.

36.

Ὡς ἀπόδημος λειποναύτης θεωρεῖται ὁ ἄνευ διαταγῆς ἢ ἀδείας ἀπῶν καὶ δύο λεύγας πέραν τῶν ἐσχάτων τοῦ κράτους ὁρίων συλληφθεὶς, ὅταν ἡ οἰκογένειά του δὲν διαμένῃ ἐντὸς τῆς ἄνω εἰρημένης περιοχῆς τῶν δύο λευγῶν καὶ πρὸς τὸ μέρος, πρὸς τὸ ὅποιον αὐτὸς ἀποδύμων διευθύνετο.

37.

Οἱ ἐνδημοὶ λειποναῦται τιμωροῦνται διὰ μαστιγώσεως.

38.

Ὡς ἐνδημος λειποναύτης θεωρεῖται·

α'. Ὁ ἄνευ ἀδείας τρεῖς κατὰ συνέχειαν ἡμέρας ἐκ τοῦ πλοίου τοῦ ἀπῶν.

β'. Ὁ ἀπὸ τινος πλοίου τῆς Δημοκρατίας λειποναυτῶν καὶ εἰς πλοῖον ἰδιωτικῶν ναυτολογούμενος·

γ'. Ὁ ἀπὸ τοῦ ναυτικοῦ καταλόγου ναυτολογούμενος, ὁ μετὰ τρεῖς ἡμέρας ἀπὸ τῆς ἐπὶ τούτῳ ῥητῆς ἐποχῆς μὴ καταφθάσας εἰς τὸν προσδιορισθέντα τόπον, ἂν ἀποχωρῶντος δὲν δικαιολογήσῃ τῆς ἐλεύσεώς του τὸ βραχὺ καὶ παράκαιρον·

δ'. Ὁ ἀπὸ τοῦ νοσοκομείου ἰατρικῆ ἀδείας ἀπολελυμένος καὶ ἐντὸς τῆς εἰρημένης τριημέρου προθεσμίας μὴ καταφθάσας εἰς τὸ πλοῖον ἢ τὴν θέσιν του·

ε'. Ὁ μ' ὠρισμένην ἄδειαν ἀπῶν καὶ μεθ' ἡμέρας ὀκτώ ἀπὸ τῆς ῥητῆς ἐποχῆς τῆς ἐπανόδου του εἰς τὰ χρέη του μὴ ἐπανακάμψας.

39.

Ὁ εἰς μαστίγωσιν καταδικαζόμενος μαστιγοῦται ἐπὶ μίαν ἔτι ἀναδρομὴν δι' ἐκάστην τῶν ἐπομένων περιστάσεων·

α'. Ἄν δὲν ἐλειποναύτησε μόνος·

β'. Ἄν ἐλειποναύτησεν ἀναχωροῦντος τοῦ πλοίου.

40.

Δὲν ἐπιτρέπεται εἰς τὰ εἰδικὰ πολεμικὰ ναυτικὰ συμβούλια, ἐπὶ ποινῇ κακοδικεῖου, νὰ μετατρέψωσιν ἢ νὰ ἐλαττώσωσι τὰς ἐπὶ λειποναυτιῷ ποινάς.

41.

Αἱ ἀποφάσεις τῶν εἰδικῶν πολεμικῶν ναυτικῶν συμβουλιῶν οὔτ' ἐκκαλοῦνται, οὔτ' ἀναίρουνται, οὔτ' ἀναθεωροῦνται, ἀλλ' ἐκτελοῦνται ἐπιμελεῖα τοῦ εἰσηγητοῦ ἐντὸς 24 ὥρων.

Ἄν ὅμως πρόκηται περὶ τῆς θανατικῆς ποινῆς, δύναται ὁ διευθυντῆς τοῦ ναυστάθμου, ὁ ναύαρχος ἢ ὁ μοίραρχος, ὁ συγκαλέσας τὸ συμβούλιον, ἀφοῦ ἀκούσῃ καὶ τὴν γνώμην τῶν δύο ἀνωτέρων ἀξιωματικῶν τῶν ὑπὸ τὰς διαταγὰς του ὑπηρετούντων, ν' ἀναβάλῃ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἀποφάσεως, ἀλλὰ χρεωστῆ νὰ εἰδοποιήσῃ περὶ τούτου ἐντὸς 24 ὥρων τὴν ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Γραμματεῖαν.

ΤΟ ΠΛΗΡΩΜΑ.

Προτιθέμενοι διὰ τοῦ ἀρθρου τούτου νὰ διαλάβωμεν περὶ συμπληρώσεως πλοίου, ὕπερ ἀκριβῶς θεωρούμενον δὲν εἶναι ἄλλο, εἰμὴ κατοικημένος πλανήτης, ἢ μᾶλλον μεμονωμένος κόσμος ἐντὸς τοῦ σύμπαντος, λέγομεν ὅτι καθὼς εἰς τὰς πολυαριθμοὺς κοινωνίας, τὰς προσαγορευομένας ἔθνη, οὕτω καὶ ἐκεῖ ὑπάρχει πραγματικῶς ὄχι μόνον ἀτομικὴ τις σύστασις, ἀλλὰ καὶ ἦθη, καὶ γλῶσσα, καὶ ἱεραρχικαὶ διακρίσεις, καὶ ἰδία προσέτι νομοθεσία, αἰτία τῶν ὁποίων τὸ σύνολον τῶν θαλασσοδίων ἀποτελεῖ παραλλαγὴν τινὰ τοῦ ἀνθρωπίνου γένους. Ὄθεν καὶ τῶν δημοσιογράφων τις ἀπεφάνθη ὅτι, διὰ νὰ γείνη τις ἄξιος ναυτικὸς, πρέπει νὰ γεννηθῇ διπλῆς φύσεως ἄνθρωπος, ὡς ὑποφαίνων καὶ αὐτὸς τὰ ἰδιώματα τῶν ἀμφιβίων. Ἐν βραχυλογίᾳ δὲ ἕκαστος εἰς τὸ τοιοῦτον ἐπιτήδευμα δὲν εἶναι ἀρμόδιος, ἀλλὰ πρέπει νὰ ἦναι προωρισμένος οὕτως εἰπεῖν εἰς τοῦτο, ἥτοι νὰ ἔχῃ ὄχι μόνον φυσικὴν, ἀλλὰ καὶ ἠθικὴν σύστασιν ὡς πρὸς ὅ,τι ἀπαιτεῖ τῶν θαλασσοπόρων τὸ ἐπιτήδευμα.

Ἡ καθημερινὴ πείρα μᾶς διδάσκει ὅτι οἱ νηπιῶται καὶ οἱ εἰς

τάς ἀκτάς καὶ τὰς παραλίαις ἐνδιαιτώμενοι, εἶναι οἱ ἀρμολιότεροι πρὸς συγκρότησιν ναυτικῶν πληρωμάτων ἀνδρες· διότι σύμφυρτοι, δὸς εἰπεῖν, ὄντες μὲ τὸ περικλύζον αὐτοὺς ροιχεῖον, τὴν θάλασσαν, νηπιόθεν ἐδιδάχθησαν ὄχι μόνον νὰ τὴν γνωρίζουν, ἀλλὰ καὶ νὰ τὴν περιφρονοῦν καὶ νὰ τὴν ἐπιποθοῦν, διηνεκῶς ἐξ αὐτῆς τῆς ἰδίας διὰ παντοίων ἀγώνων καὶ πολυτρόπων ταλαιπωριῶν ποριζόμενοι, ὅσῃν ἡ ἀγῶνος ἡπειρος ἀρνεῖται πρὸς αὐτοὺς ἡμερησίαν διατροφήν. Οἱ ῥωμαλεοὶ καὶ βιομήχανοι ἀνδρες οὗτοι, οἱ πλήρεις τόλμης καὶ οἰήματος, μεταβαίνοντες ἐκ τοῦ ἀλιευτικοῦ πλοιαρίου εἰς τὰ ἐμπορικά ἢ τὰ ἐθνικὰ πλοῖα, διαγούσιν εἰς αὐτὰ ἀνετώτερον τὸν συνῆθη βίον των, καταρτιζόμενοι καὶ καθιστάμενοι τέλειοι θαλασσοπολιταί. Σημειωτέον δὲ ὅτι ἐνταῦθα ὁ λόγος περὶ τοῦ ἐντελοῦς ναύτου, καὶ ὄχι περὶ τινων ἐξηχρηωμένων ἀτόμων, ἅτινα κατασκελετεύονται, βιοῦντα εἰς τεναγώδεις αἰγιαλοὺς βίον ἐφήμερον, καὶ σχεδὸν πάντοτε συνιστῶσιν ἀγέλην θυμάτων τῆς καθολικῆς τῶν ναυτολογικῶν νόμων ἐννοίας.

Ἀλλὰ καὶ ἂν δὲν ἀποφαινόμεθα ὅτι ἀδύνατον διὰ τοῦ χρόνου ὁ μεσόγειος ν' ἀποκτήσῃ τοῦ καλοῦ ναύτου τὰ πλεονεκτήματα, δὲν διατάζομεν ὅμως νὰ εἴπωμεν ὅτι ἡ τοιαύτη ἀγωγή καθίσταται δι' αὐτὸν ἐργωδεςάτη· καθότι ἀπογραφόμενος δυσανασχετεῖ καὶ ἀηδίζειται εἰς τὴν ἀλλήπλαγκτον θέσιν του, εἰς τὴν ὁποίαν ὁ παραλιώτης ἐγκαρτερεῖ ἐκὼν ἀέκων ταχυπειθῶς, ὡς ἰσοβίον του καθήκον. Παρὰ τὰ εἰρημένα παρατηρεῖται καὶ ἡ ἐξῆς διαφορὰ μετὰξὺ τῶν ὅσους ὁ νόμος δι' ἀπογραφῆς ἐγκαταλέγει εἰς ἐξάρτυσιν τῶν ναυτικῶν πληρωμάτων.

Ὁ ὀρεινὸς εὐμοῖρος τῆς τοῦ νησιώτου δραστηριότητος, δεξιότητος καὶ εὐτολμίας, μόνον τὰ νέα του καθήκοντα λείπεται νὰ ἐξοικειωθῇ, καὶ παραχρῆμα καθίσταται ἴσος καὶ ὅμοιος μὲ τὸν ἐκ κοιλίας μητρὸς θαλασσοπόρον· ὁ δὲ ἀπλοῦς γεωπόνος, καθὸ συνειθισμένος εἰς τὴν ἐργασίαν καὶ νηφαλιότητα, εἶναι ἐκ φύσεως ὄχι μόνον ὀλιγώτερον ταχυπειθῆς ἢ ὁ ὑπεράκριος, ἀλλὰ καὶ ὀλιγώτερον θαρράλεος. Παρατηρήθη μάλιστα ὅτι οἱ εἰρηνοχαρεῖς καὶ ὑπόδειλοι οὗτοι ἐνοστάλησαν δεινῶς τὴν ἀγραυλικὴν των δίαιταν, καταπλαγέντες τὸν πολὺπλοκον πολεμικοῦ πλοίου καθολισμὸν· ἀλλὰ καὶ οὕτως ἀποβαίνει ἄξιος ναυτικός ὁ γεωπόνος.

ἂν διασκεδασθῶσιν αἱ ῥηθεῖσαι ἐξεις καὶ ἐντυπώσεις του. Ὁ δὲ κάτοικος τῶν πόλεων, ἐνθ' διὰ τὴν ἀκροσφαλῆ του σύστασιν δυσκόλως ἐξοικειοῦται μὲ τῶν ναυτικῶν τὸ τραχὺ ἐπιτήδευμα, παρσισάγει μεθ' ἑαυτοῦ ἐντὸς τοῦ πληρώματος καὶ τὰς εἰς τὴν ἀσωτεῖαν καὶ ἀπειθειαν ἐξεις του, ἂν δὲν ἀναφέρωμεν ὅτι συγχινάκις ἀποβαίνει καὶ νοσταλγός. Ἀλλὰ καὶ οὗτος διὰ τῆς ἰσχύος τῆς συνηθείας καὶ τῆς ἐλευθέρως ἀγωγῆς καθίσταται χειροῖτης εἰς ἅπαντα.

Ὅλοι ἐν γένει γωμάτεβουν ὅτι, διὰ ν' ἀποβῇ τις ἄξιος ναύτης, ὀφείλει ν' ἀπογραφῆ ἐκ παιδικῆς ἡλικίας εἰς τῶν ναυτιλλομένων τὸ ληξικρατικόν. Ἐπειδὴ δὲ τὸ ἀξίωμα τοῦτο, ἀναντιρρητον διὰ τοὺς παραλιώτας, δὲν εἶναι τοσοῦτον ἀκριβὲς καὶ διὰ τοὺς ἐξ ἀπογραφῆς ναυτολογουμένους, καθότι, ἂν δὲν ἀναπτυχθῇ ἐξ ἀπαλῶν ὀνύχων ἢ εἰς τὰς ναυτικὰς ἐργασίας ἐγκαρτερησις, ἀπαιτεῖται νὰ προϋπάρχῃ ἤδη κατηρτισμένη ἢ κρᾶσις, διὰ ν' ἀντέχῃ εἰς τοὺς μόχθους τῆς ναυτιλίας, διὰ τοῦτο εὐσόχως πρέπει ν' ἀποποιώμεθα τὴν τῶν ἐθελοντῶν ναυτολογίαν κατωτέρω τῆς ἐπτακαιδεκαέτου ἡλικίας, ἂν μόνους τῶν ναυτικῶν τοὺς παῖδας ἐξαιρέσωμεν.

Ἀπαιτεῖται δὲ, ὡς προσημειώσαμεν, νὰ ἦναι αὐτοφυῶς ῥωμαλέα ἢ φυσικῆ τῶν ναυτικῶν κρᾶσις· ναύτου δὲ προσόντα δεικνύουν οἱ μεσαιῶ ἀναστήματος καὶ οἱ εὐρύτωμοι, καὶ τοὶ διὰ τὴν συμμορίαν τῶν κεραρχῶν εἶναι ἀναγκασιότατοι οἱ ὑψηλοὶ τὸ σῶμα. Ἐν βραχυλογίᾳ ὁ ναύτης ὀφείλει κατὰ τὴν νομοθεσίαν νὰ ἦναι πενταπέδου ἀναστήματος. Ὅτι δὲ ἀπαιτεῖται νὰ ἦναι καὶ ἀνεπισφαλοῦς υγείας, ἐννοεῖται καὶ χωρὶς νὰ τὸ εἴπωμεν· καθότι οἱ φιλάσθενοι γίνονται πάντοτε παραίτιοι ὄχι μόνον προσκομμάτων εἰς τὸ ἄλλο πλῆρωμα, ἀλλὰ καὶ κινδύνων ὄχι μικρῶν· ὅθεν καὶ παρὰ τοῖς ναυτιλλομένοις σώζεται τὸ ἀκόλουθον ἀξίωμα· ὅτι ἐν τῷ πλοίῳ εἶναι ἀνωφελὲς, ἀποβαίνει ὡς ἐκ τούτου καὶ οὐσιωδῶς φθοροποιόν.

Ὁ ναύτης ὄχι μόνον πρέπει νὰ ἦναι ἐκ γενετῆς θερμουργός, ἀλλὰ καὶ νὰ δεικνύῃ ἀπαρραμείωτον εἰς τὸ ἐπάγγελμά του κλίσιν ἀπαιτεῖται. Πρέπει δηλαδὴ νὰ ἔχῃ καρδίαν ἀπηλοτριωμένην ἢ τοῦλάχιστον κρεῖττονα τῶν ἐνοστικῶν αἰσθημάτων, δι' ὧν

προσπατταλεύομεθα εἰς τὰς πατρικὰς ἐξίας, εἰς τὴν οἰκογένειαν καὶ εἰς τὰς ἀνέσεις μονοτόνου καὶ εἰρηνικῆς διαίτης· νὰ ἔχη ψυχὴν ὀργῶσαν πρὸς τὰς ἰσχυρὰς τοῦ ναυτικοῦ σταδίου ἐντυπώσεις καὶ τὰς θικίας αὐτοῦ περιπετείας· ψυχὴν κατεχομένην ἀπὸ τὸ πνεῦμα τῆς περιεργείας, τῆς δόξης, ἢ τοῦλάχιστον τοῦ πλοῦτου· πνεῦμα λαθίνιστον, ἢ παρὰ τὸν πατρικὸν δεσμὸν ἰσχυρότερον. Ἄλλ' ἐπειδὴ τοσούτων ἰδιοτήτων ἢ συγκύρησις ἐπὶ τὸ αὐτὸ εἶναι σπάνιον, διὰ τοῦτο συνήθως καὶ παντὸς ὀλοκλήρου πληρώματος μόλις τὸ δεκατημόριον εἶναι ἀληθεῖς ναυτικοί.

Παρὰ τὰ εἰρημένα παρατηρεῖται καὶ ἡ καταγωγὴ ἐκάστου τῶν τοῦ πληρώματος ἀτόμων. Οἱ μεσημβρινοὶ εἶναι προτιμητέοι διὰ τὰς μεταξὺ τῶν τροπικῶν θαλασσοπλαῖας· οἱ δὲ πρόσβοροι διὰ τὰς πολικὰς· πάντοτε ἐν τούτοις ὁ ἐξητηκήμενος ναυτικὸς ἀποβαίνει κοσμοπολίτης. Τὸ δὲ ἂν ὠφελῇ ἢ ὄχι νὰ συγκροτῆται ἐν πλήρωμα ἐξ ἀτόμων τοῦ αὐτοῦ τύπου, τὸ ὅποῖον πολλοὶ προτείνουν ὡς σπουδαῖον πρόβλημα, θεωροῦντες ἡμεῖς ὡς ὠφέλιμον, ἀμεριμνοῦμεν διὰ τὰς ὁποίας οἱ ἄλλοι προβάλλουσιν ἐνστάσεις, καὶ ἀντιτάττομεν πρὸς ταύτας τὸν λόγον ὅτι ἐκ τῆς τοιαύτης ὁμογενείας ὄχι μόνον θέλει προκύψει καὶ ἐνεργείας ὁμοζυγία, καὶ ἀτομικῆς σχέσεως ἀρμονία μεγαλύτερα, ἀλλὰ καὶ ἡ διοικήσεις τῶν τοιούτων αὐτοδαπῶν συμμοριῶν καθίσταται εὐγερεστέρα παρὰ τῶν ἐξ ἀπογραφῆς ναυτολογουμένων τὴν τύρβην, οἵτινες μιγάδες ἐκ διαφόρων ἐπαρχιῶν, καὶ ἀνθρωποὶ ποικίλων ἠθῶν, ἐθίμων καὶ γλωσσηματικῶν ἰδιωτισμῶν, οὔτε συμφρονοῦσιν, οὔτε συνεννοοῦνται. Τὸ δὲ προτεινόμενον ὡς ἄτοπον ὅτι οἱ ὁμοπάτριδες παῖδες ὑποκαίωσι ὁσημέραι διὰ παντοίων πρὸς ἀλλήλους ἀναμνήσεων τῆς πατρίδος τὸν νόστον, λογίζεται ὡς οὐδὲν, ὡς πρὸς τὴν ὁποίαν ὁ ταλαιπωρούμενος ναύτης αἰσθάνεται σωτήριο ἠδονὴν, ὅτι ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει παραδίδει καὶ ἐμπιστεύει ἑαυτὸν εἰς ἀγκάλας ἀδελφοῦ, συγγενοῦς ἢ συμπολίτου.

Οἱ ναυτικοὶ κανονισμοὶ διώρισαν ποῖος εἶναι ὁ εἰς ἐξάρτυσιν παντὸς εἶδους πλοίου ἀρμόδιος ἀριθμὸς, ὅστις ἐν γένει λογίζεται πρὸς τὴν ἀνελλιπῆ τῆς ὑπηρεσίας ἐκπλήρωσιν. Δεδομένου λοιπὸν τούτου, διαίρεται καὶ τὸ πλήρωμα οὕτως.

Τὸ προσωπικὸν παντὸς πλοίου συγκροτοῦσι δύο διακεκριμένοι ἀπ' ἀλλήλων συμμορίαι, οἱ ἀξιωματικοὶ καὶ τὸ πλήρωμα. Ἐπειδὴ δὲ ὁ ἀξιωματικὸς καὶ ὁ ναύτης διαφέρουσιν ἀλλήλων τὰ μέγιστα, διὰ τοῦτο καὶ ἡμεῖς θέλομεν λάβει ὡς τύπον τὴν ἰδιόζουσαν ἐκατέρου φυσιογνωμίαν, θεωροῦντες αὐτῶν ἐνταῦθα τὰ εἰδικὰ προσόντα καὶ τοὺς ἀτομικοὺς χαρακτῆρας, ὅπως ἀναπτύσσονται ὡς ἐκ τῆς ἐν τοῖς πλοίοις ὑπηρεσίας των, διανενημένης κανονικώτατα πρὸς ἕκαστον, ἀναλόγως τῆς ἀτομικῆς τοῦ ἀρμοδιότητος· καθότι οἱ ναῦται οἰοῦνται ἀντέξετάζομενοι ὁσημέραι ἐκ τοῦ σύγγυς εἰς τὰς πολυειδεῖς τῆς ὑπηρεσίας των διεξαγωγὰς, ὄχι μόνον σταθμίζουσιν ἀκριβῶς τὴν σχετικὴν των καρτερίαν καὶ ἰσχύν, ἀλλὰ καὶ ἕκαστος κατατάσσεται ἀνηκόντως ὡς καὶ τῶν τοῦ πλοίου πραγμάτων ἕκαστον. Ἄς προβῶμεν λοιπὸν εἰς τὴν διαίρεσιν ἐκ τῶν ὑποδεστέρων.

Οἱ παῖδες, ἡ ἀληθὴς τῶν ναυτιλλομένων φυταλιὰ, εἶναι νέοι δωδεκαετείς ἢ καὶ τρισκαιδεκαεταὶ χωρὶς τινος ἰωρισμένου προσόντος, διερχόμενοι διὰ βασιάνων σκληροτάτης δουλείας εἰς ὅ,τι τὸ αὐθαίρετον τοῦ τυχόντος ναύτου τοὺς ἀγγαρεύσει. Διατυπύεται δὲ ὁ παῖς ἐμπαθὴς, ἀνάγωγος καὶ δύστροπος, ἀτρόμητος καὶ ἀνάισχυντος, ῥυπαρὸς καὶ λαίμαργος, ὀκνηρὸς καὶ ψεύστης, ὄρμαθὸς τέλος ἰδιωμάτων ἀναφουμένων ὡς ἐκ τῆς παντελοῦς τῆς ἀγωγῆς ἐλλείψεως καὶ μάλιστα τῆς ἐλεεινῆς θέσεώς του. Ἐξητηκήμενος ὡς ἄλλος δορυκῆτῳ διαφόρους εὐτραπέλους καὶ δακτικὰς προσηγορίας, ἀσπίδος γέννημα, πάγχρηστον σκεῦος, ἀποκαθίσταται τῆς ἐφέσεως ἐκάστου ἐκτελεστῆς ἔτοιμος. Προωρισμένος δὲ παντοτινὸν θῦμα τῆς ἀκαθάρτου τῶν ναυτῶν δυστροπίας, καὶ κατανοῶν τῆς ἀλήθειας ὅτι ἡ σύνεσις εἶναι ἀνίσχυρος αἰγίς κατὰ τῆς πρὸς αὐτὸν διαγωγῆς τῶν ναυτῶν, ἐκκροῦει διὰ τῆς κακοηθείας τὴν ἀσθηρότητα. Καθόσον μάλιστ' αἱ πληγαὶ ἀποσκληρύνουσι τὸ ἀπαλὸν δέρμα του, τόσον ἡ τρυφερὰ ψυχὴ του ἀποτραχύνεται κατὰ τῶν ἀλγηδόνων. Ἄλλ' ὅποταν ἡ ἡλικία, ἐξαιρέτουσα τῆς νηπιότητος τὰ ἐλαττώματα, τὸν ἀπελευθερώσῃ καὶ ἀπὸ τὰ ἐξάπτοντα αὐτὰ αἷτια, τότε ὁ δυσάγωγος παῖς ἀποβαίνει ναύτης ἀριστος.

Οἱ νεόλεκτοι, νέοι ἀπὸ δεκαεῖς μέχρι εἰκοσιπέντε ἐτῶν, μέσοι

παιδός και ναύτου, υπόκεινται μὲν ἐν μέρει εἰς τὴν δουλείαν τοῦ πρώτου, διατελοῦσιν ὅμως ὡς ἐκ τῆς ἡλικίας και ῥώμης των ἀπείρατοι τῆς πρὸς τοὺς παιδας καταπεισικῆς τῶν ναυτῶν διαγωγῆς· ἐντεῦθεν συμμερίζονται μετὰ τοῦ ναύτου τὰς ἐπὶ τοῦ καταστρώματος ναυτικὰς ἐργασίας.

Οἱ ναῦται, διαμοιρασμένοι εἰς πολλὰς συμμορίας συγχροτοῦσι σύμπαν τὸ πλήρωμα και εἶναι ἔκδοτοι εἰς πᾶσαν τοῦ πλοίου ὑπηρεσίαν. Ἴδου τὰ κυριώτερα τοῦ ναύτου προσόντα.

Οἱ κεράρχαι εἶναι οἱ λογάδες τῶν ναυτῶν, τὸ ἄνωτον τοῦ πληρώματος. Λεπτολογοῦντες εἰς τὴν διατήρησιν τοῦ ἐφοπλισμοῦ και εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν δυσκολωτέρων ἐπιτεχνήσεων, διημερεύουσιν οὔτοι σχεδὸν διὰ παντός ἐπὶ τῶν ληνῶν. Ἰπάρχουν δὲ κεράρχαι τοῦ ἀκατίου ἰστοῦ, τοῦ ἐπιδρόμου, τοῦ δόλωνος και τοῦ ἐμβόλου, τῶν ὁποίων ἐκάστη ὁμάς διοικουμένη ὑπὸ τινος ληνάρχου ἀμιλλᾶται νὰ διατηρῆ ὅσον ἔνεστιν εὐτρεπῆ τὸν ὁποῖον ἔλαχεν ἰσόν. Ἐκ τούτων δὲ ἐξαρτᾶται τοῦ πλοίου ἡ εὐκλεία ὡς πρὸς ἐφοπλισμοῦ διακόσμησιν ἢ ἐξελιγμοῦ λαμπρότητα.

Ὁ κεράρχης ὡς νέος ἔξυπνος και ὀξύνοος, πετᾶ ὁσάκις διαταχθῆ εἴτε νὰ ῥιφθῆ ἐπὶ τὰς κεραιάς, εἴτε ν' ἀναρρήχηθῆ εἰς τὴν κορυφὴν τοῦ ἰστοῦ, εἴτ' ἐκείθεν νὰ καταβῆ ἐν ῥοπῇ ὀφθαλμοῦ διὰ τοῦ τυχόντος κλωδίου. Λογίζεται δὲ παρ' αὐτῷ παιδιὰ νὰ τρέξῃ ὡς σκίουρος ἀπὸ τῆς πύμνης ἕως τῆς πρώρας χειροκρεμῆς ἀπὸ τῶν σχοινίων, χωρὶς νὰ ψαύσῃ μὲ τοὺς πόδας του τὸ κατὰστρωμα. Μόνος αὐτὸς ἐν καιρῷ τρικυμίας διακινδυνεύει τὴν ζωὴν του, διὰ νὰ ἀπελευθερώσῃ ἐμπεριδεμένον σχοινίον, ἢ νὰ περισεῖλῃ μανιωδῶς ὑπὸ τοῦ ἀνέμου διαταραττόμενον ἰστιόν, ἢ ἀπειλούμενον νὰ παραφερθῆ. Αὐτὸς και ἐν ταῖς μάχαις καταχαλαζᾷ ἐκ τοῦ ληνοῦ σφαίρας κατὰ τοῦ ἐχθρικοῦ καταστρώματος, και ἐν ταῖς ἐμβολαῖς ἐμπηγνύων εἰς τὰ ἐχθρικά ἀκροστόλια τὸ ἀγκύριον, πρῶτος ὁρμᾷ εἰς τὸ μέσον τῆς σφαγῆς. Συνειθισμένοι δὲ εἰς τὴν τάξιν, καθαρότητα και πειθαρχίαν, ἐπιδεδίξιος προσέτι και φιλεργός, καθιστᾷ ἐν καιρῷ ἀναγκύσεως τὸν ληνόν του ἐργαστάσιον τῶν διὰ τοῦ ξύλου ἢ τοῦ καναβίου ἀποτελουμένων λεπτουργημάτων. Ὁ κεράρχης συναισθανόμενος

τὴν ἀξίαν του ἐαδίζει μεγαλοπρεπῆς και παιδρός. Αἱ ὑγειοβαφεῖς τοῦ σώματος διαφαίνονται και ὑπὸ τὸ ἡλιασμένον δέρμα του, τὴν δὲ εὐδαίμονα ταύτην διάθεσιν του δρέπεται ὄχι μόνον ἐκ τῆς τιμῆς, τὴν ὁποῖαν ἀποδίδουν εἰς αὐτὸν οἱ ἀξιωματικοὶ και τὸ πλήρωμα, ἀλλὰ και ἐκ τῆς ἐνεργουῦ και ἐνεκρίου διαβιώσεώς του, ὑπὸ τῆς ὁποίας τόσον ἔντονοι ἀναπτύσσονται αἱ σωματικαὶ δυνάμεις.

Οἱ γαστροδύται (caliers), ἐπιζήτητοι και αὐτοὶ ναῦται, εἶναι οἱ ἀντίποδες τῶν κεραρχῶν, ὡς διατρέιβοντες εἰς τὰ ἑάθη τοῦ πλοίου και ἀσχολούμενοι εἰς τὰ ἐπιμοχθὰ τοῦ κύτους ἔργα. Καταδικασμένοι ἐκουσίως νὰ διάγωσι τὸν βίον των εἰς ζοφώδη και ὀλέθριον μυχόν, ἔχουσι σῶμα ἀθλητικῆς κράσεως, κόμην μέλαιναν και οὔλην, ὄψιν ὠχρὰν και κατηφῆ φυσιογνωμίαν, ἔξιν σιωπηλὴν και δύστροπον. Ὡς ἐπὶ τὸ πλείστον ἐπιλοχωροῦσιν οὔτοι εἰς τὰς ὑπογείους των διημερεύσεις, σπανίως δὲ ἐπιφαίνονται νὰ περιδιαβάσωσιν ἐπὶ τοῦ καταστρώματος, και τότε μόνον, ὅταν ἡ δρόσος και τῆς νυκτὸς τὸ σκότος τοὺς ἐξάπατᾷ ν' ἀναβῶσιν, ὡς μετημφιεσμένοι (incogniti), διὰ ν' ἀναπνεύσωσι τὸν ζεῖδωρον ἀέρα. Οἱ γαστροδύται ἀποφεύγουσιν ὡς αἱ γλαῦκες τὸ φῶς, φοβούμενοι μήπως ἐκθέσωσιν εἰς τοὺς διαστυμῶν τὸ κεκονιαμένον και ἰδρωσταγές των πρόσωπον, ἢ τὰ ἀτημέλητα και ῥερυπωμένα ἐνδύματά των.

Πρωορισμένοι δὲ αὐτεπαγγέλτως εἰς τὰ ἔργα τῶν καταδίων ὁ γαστροδύτης, και ἀπαιτούμενος ὁ ἄθλιος ὑπὸ πάντων τὰ πάντα, ὑπὸ τούτου μὲν ὕδωρ, ὑπ' ἐκείνου δὲ ξύλα, σχοινία και ἄλλα, ἀπορεῖ τίνα πρῶτον νὰ ὑπηρετήσῃ. Ἡμίγυμος δὲ μέχρι τῆς ὀσφύος, ἀναδύει μετὰ μόχθου και μετακινεῖ μυρία σκευῆ και ἐπιπλα, διὰ ν' ἀποσύρῃ τὸ ἐπιζητούμενον, ψιλαφῶν και ἔρπων κατὰ τῆς κοιλίας, και βλασφημῶν τὰς παρακίλους ἐπιζητήσεις, αἰτία τῶν ὁποίων διακινδυνεύει συχνάκις νὰ καταθραύσῃ τὸν βραχίονα ἢ τὰ σκέλη του. Ἐν τοσούτῳ ὁ γαστροδύτης ἐλκύει εἰς ἑαυτὸν ὄλων τὸ σέβας διὰ τὴν ἀξίότητα και τὴν περὶ τὰ ναυτικὰ ἐμπειρίαν του. Ἀλλ' οὐδὲ εἶναι τόσον συνέσεως ἔργον νὰ τὸν ἐρεθίσῃ τις καθότι οἱ ἀθλητικοὶ του βραχίονες, οἱ μετακινούντες τόσον δυσκίνητα ἑάρη, δὲν ἐπιδαψιλεύουν ἀση-

μάντους κολαφισμούς ἢ γρονθοκοπήματα, καταφερόμενοι κατὰ τοῦ παροξύνοντος.

Οἱ ἐρέται, εἶναι καὶ αὐτοὶ ἐκ τῶν λογάδων, μάλιστα οἱ τοῦ κέλητος τοῦ διευθυντοῦ καὶ τῶν ἀξιωματικῶν, οἵτινες ὄντες νέοι ἔξυπνοι καὶ ἐπιδεικταί, φιλοτιμοῦνται ν' ἀναδείξωσι περιβλεπτον τὴν εὐκίνησιαν τῶν γλαφυρῶν καὶ ἀλιπετῶν λέμβων των, ζηλοτυποῦντες τὴν κομψότητά των ὡς ἐρωτόληπτοι. Ἡδύναται τις νὰ τοὺς βλέπῃ προκλινεῖς, μὲ προβεβλημένους βραχίονας καὶ ἰδρωμένον πρόσωπον, ἐλαύνοντας τὴν εὐκαμπτον κώπην, καὶ ἀποτεινόντας κατὰ πάροδον τὴν δηκτικὴν των εὐτραπέλειαν πρὸς τὴν ἀντίπαλον λέμβον, ἀπηυδημένην ἐκ τῆς ἐναγωνίου ἀμίλλης. Διαφέρουσι δὲ τούτων οἱ τῆς δικωπίας (chaloupe) ἐρέται, οἵτινες πλήττοντες ἀργῶς καὶ μονοτόνως τὴν θάλασσαν μὲ τὸν βαρυκίνητον ἐρετμὸν, δεικνύουν ὅτι ὁ προορισμὸς των εἶναι εἰς διαρκεῖς καὶ ὄχι ταχέας ἐργασίας.

Οἱ διευθνται καὶ οἱ γεμισταὶ τῶν πυροβόλων ἐκλέγονται ἐπίσης ἐκ τῶν ἀρίστων ναυτικῶν· καθότι ὁ μὲν διευθυντὴς διὰ τῆς ταχείας καὶ εὐστόχου διασταθμῆσεως, προλαμβάνων τοῦ σάλου τὰ προσκόμματα, δύναται κατὰ βούλησιν ἢ ν' ἀποκόψῃ τῶν πολεμίων τὸν ἰσθμὸν, ἢ νὰ ἐμπήξῃ σφαῖραν εἰς τοῦ ἐχθρικοῦ πλοίου τὸν ἀλιγέτονα ζωστήρα· ὁ δὲ γεμιστὴς προκύπτει ἀτρόμητος ἔξω τοῦ τοίχου, καὶ πολλάκις μάλις, εἰς ἀκμὴν ἐναγωνίου καὶ ἀντιπλεύρου ναυμαχίας, ἀφαρπάζει ἐκ τῶν χειρῶν τοῦ ἀντιπάλου γεμιστοῦ τὴν ψύκτραν. Ἐπιμελοῦνται δὲ οὗτοι ἐν πάσῃ περιπτώσει τὸ πυροβόλον των, οὔτινος τὸ ὀρειχάλκινον κάλυμμα ἐκλάμπει ἐπὶ τοῦ πυθμένου, ὡς ὁ χρυσὸς ἐπὶ τῆς ἐβένου.

Οἱ πηδαλιούχοι, ἔμπειροι καὶ αὐτοὶ ναῦται, ἐμπεισιευμένοι τοὺς οἴκας. Ἐκ τῆς ἐπιδεξιότητος τῶν πηδαλιούχων ἔξαρτάται καὶ ἡ ὀρθότης τοῦ πλοῦ καὶ τῆς ποντοπορίας ἢ ἀληθῆς διαστάθμησις. Ἀτενίζοντες οὗτοι εἰς τὴν ναυτικὴν πυξίδα καὶ προσέχοντες εἰς τῶν ἀρμοδίων τὰς διαταγὰς, δύνανται ὄχι μόνον νὰ κατορθώσουν ἐπιτυχῆ ἀντιτροφὴν, ἀλλὰ καὶ νὰ προλάβωσι ἐπιδεξίως ἐπικείμενον κίνδυνον, καὶ νὰ ὑπεκρύψωσιν ὀλέθριον κατακυμάτων, ἢ νὰ προορίσουν ἐμβολῆς ἀποτέλεσμα. Οἱ πηδαλιούχοι εἶναι οἱ φύλακες τῆς ἐθνικῆς σημαίας, κίμουν δὲ τὰ

σήματα νὰ ὁμιλῶσι γλώσσαν, τὴν ὁποίαν συχνάκις καὶ αὐτοὶ οἱ ἴδιοι ἀγνοοῦν.

Ἐξαιρουμένων δὲ τινων ἄλλων ὀλίγων ἀξιοσημεϊῶτων, τὸ λοιπὸν πλήρωμα ὀνομάζεται περιληπτικώτερον οἱ ναῦται. Ἄπας δὲ ὁ δραστήριος οὗτος λαὸς διευθνεται εἰς τὰς ἰδίους του ἐργασίας ὑπὸ ναυτικῶν ἐργοδιωκτῶν, οἵτινες ὀνομάζονται ναύκληροι καὶ ὑποναύκληροι, ὡς εἶναι εἰς τῆς γραμμῆς τὰ σώματα οἱ λοχίαι καὶ οἱ δεκαεῖς. Ὁ ναύκληρος αὐστηρὸς καὶ φοβερός, δι' ἐνὸς συριγμοῦ, ἐρμηνεύς ὑπερτέρας διαταγῆς, ἐνασχολεῖ τὴν εὐάγωγον τῶν ναυτῶν ὁμάδα, ἀξιούμενος τῆς χάριτος ταύτης ὡς ἐκ τῶν πολυχρονίων ἐκδουλεύσεών του. Εἶναι δὲ ὁ δεξιὸς βραχίων τοῦ ἀξιωματικοῦ, ἑοθημένου ἐνίοτε τὰ μέγιστα ἐκ τῆς ἐμπειρίας ἐκεῖνου.

Μεταξὺ τῶν θαλασσιῶν ἐργατῶν, οἵτινες εἶναι ναῦται μόνον κατ' ἐξομοίωσιν, καὶ ναυτολογοῦνται ἐκ τῶν παραλίων περιχώρων, διακρίνομεν ἐν πρώτοις τοὺς στυπωτήρας (callats), ἔργον τῶν ὁποίων εἶναι ὄχι μόνον νὰ προλαμβάνωσι τὰς εἰσοὰς τοῦ ὕδατος, ἐπιφράσσοντες διὰ στυπίου καὶ ἀσφάλτου τὰς χαραγὰς καὶ τῶν πανιδωμάτων τὰ διανοίγματα, ἀλλὰ καὶ νὰ ἐπαγγυποῦν εἰς τὴν διατήρησιν τῶν ἀντλιῶν. Εἶναι δὲ ἀναγκαῖοτάτοι εἰς τὰ πλοῖα, διατρέχοντες ἐν ταῖς ναυμαχίαις τὰ κύπη ἐφωδιασμένοι ζυπίνας σφαῖρας, διὰ νὰ προλάβωσι προσωρινῶς τοὺς τῶν σφαιρῶν ὀλέθρους. Τὸ μικρὸν τοῦ ζυπωτήρος πνεῦμα, ἐξοικεούμενον μὲ τὴν περιωρισμένην ἀσχολίαν του καὶ συνδυαζόμενον μὲ τὴν ῥυπαρότητα τοῦ ἔργου του, κατέστησεν ὑβριστικὴν τὴν ἐκ τοῦ τοιοῦτου ἐπιτηδεύματος ἐπωνυμίαν. Οἱ ξυλουργοὶ εἶναι ἐπιτετραμμένοι τὰς ἐπισκευὰς τοῦ σκάφους, τῶν ἰσθῶν καὶ τῶν μεσοκοίλων. Οἱ δὲ ἰστιολογοὶ ἐπιφορτίζονται τὴν διόρθωσιν καὶ διατήρησιν τῶν ἰστιῶν, τῶν παραπετασμάτων, τῶν αἰωρῶν (hamacs) κτλ. Τῶν δὲ χαλκῶν καὶ τῶν ὀπλοποιῶν αἱ ἀσχολίαι εἶναι γνωστὴ ὡς ἐκ τῆς ἐπωνυμίας των. Ὁ προῦςάμενος ὡς ἐμπειρότερος ἐκάστου τούτων τῶν ἐπιτηδεύματων προσονομάζεται μὲ τὴν προσθήκην τῆς λέξεως ἀρχι, οἷον, ἀρχιστυπωτῆρ, ἀρχιξυλουργός, ἀρχιχαλκεὺς κτλ. Ἰπάρχει προσέτι ἐπὶ τῶν πλοίων καὶ εἰς ποδηγός, ἀνατεθειμένος τὴν καταγωγὴ

καὶ ἀναγωγὴν τῶν πλοίων ἐκ τοῦ λιμένος, ἐνόητε δὲ καὶ τὴν οἰακονομίαν.

Ὁ πυροβολιστὴς εἶναι συνήθως ὑπαξιωματικὸς τοῦ ναυτικοῦ πυροβολικοῦ, διδάσκει δὲ τὰ γυμνάσια, προπαρασκευάζει τὰς γομώσεις καὶ ἐπιτηρεῖ τὴν τῶν πυροβόλων καθαρὰν διατήρησιν, κτλ. Ὁ ἐπὶ τῶν ὄπλων ἢ πλοιονόμος εἶναι ὁ προϊστάμενος τῆς ἐξασκήσεως καὶ διατηρήσεως τῶν ὄπλων, κυρίως ὁμως ἡ ἀποστολὴ του εἶναι νὰ τηρῇ τὴν τάξιν, νὰ σημειώσῃ καὶ συλλαμβάνῃ τοὺς πταίοντας, εἶναι δηλαδὴ ὁ ἀστυνόμος ἢ εὐταξίας τοῦ πλοίου. Ὁ ἀποθηκοφύλαξ ἐπιμελεῖται τὴν διανομὴν τῶν εἰς τὴν γενικὴν τοῦ πλοίου ἀποθήκην ἐναποτεθειμένων ἀναλωσίμων. Μετὰ τούτους τάττονται οἱ ἐπὶ τῶν τροφίμων, οἵτινες εἶναι ὁ τροφодότης, ἐπιτετραμμένος τὴν ἐπιχορήγησιν τῆς τροφῆς τοῦ πληρώματος, ὑπὸ τὰς ὁδηγίας τοῦ ὁποίου εἶναι ὁ μεριδονόμος, ὁ ἀρτοποιός, ὁ βαρελοποιός καὶ ἄλλοι τῆς τροφαποθήκης βοηθοί, οἵτινες αἰτίαι τῆς ὀλεθρίου καὶ σκοτεινῆς διημερεύσεώς των εἶναι ἀδιαμόρφωτοι καὶ πρισμένοι, διατηροῦντες ὡς ἐκ τῆς θέσεώς των ἀνεξάρτητον ἐν μέρει καὶ δυσπειθῆ χαρακτῆρα, ἐξ οὗ συμβαίνουν συχναὶ ἐριδες μὲ τοὺς προϊσταμένους, τῶν ὁποίων καθήκον εἶναι νὰ ἐπιτηρῶσι τὴν πειθαρχίαν καὶ νὰ προλαμβάνωσι τὰς καταχρήσεις.

† Ὁ μάγειρος, ἐπιφορτισμένος νὰ προετοιμάζῃ τὴν ἐπιβάλλουσαν εἰς ἕκαστον συσσίτιον μερίδα, εἶναι συχνάκις ὁ ἀνεπιτηδεύτατος καὶ ἀπαρεστότατος τῶν ναυτιλλομένων. Τὸ ναυτικὸν μάγειρον οὔτε εἰς ποικίλα οὔτε εἰς καρυκευμένα βρώματα ἐνασχολεῖται· παρὸν μόνον λαρδίον καὶ ξηροὶ δημητριακοὶ καρποὶ, ἤγουν κύαμοι, φασόλια καὶ ταῦτα νερόβραστα, εἶναι ἡ ἀπαρασάλευτος βάσις του, ἐπὶ τῆς ὁποίας περισφίγγεται καὶ τοῦ μαγείρου τὸ πνεῦμα. Ἀλλὰ καὶ οὕτως οἱ ναῦται δὲν παύουν νὰ παραπονῶνται καὶ δι' αὐτὸν τὸν σπαρτιατικὸν των μέλανα ζῶμόν κατὰ τῆς ἀδιαφορίας καὶ ῥυπαρότητος τοῦ μαγείρου, ὅςτις λογίζεται εὐτυχῆς, ὡσάκις τοῦ κακκάβου ἢ ἰωσὶς ἢ ἄλλο τι ἀπευκταῖον δὲν διακινδυνεύσῃ τὴν ζωὴν τοῦ πληρώματος.

† Μνείας ἐν παρόδῳ ἄξιος εἶναι καὶ ὁ κουρεὺς, νεόλεκτος ἢ ναύτης, ὅστις μὲ τὴν κατειργασμένην καὶ τυλώδη χεῖρά του, σύ-

ρουσαν καθ' ἐκάστην τὰ πισσωμένα σχοινία, διακαθαρίζει ἀπαξ ἢ δις τῆς ἐβδομάδος τὸν πώγονα τοῦ βουλομένου, ἐπὶ μετρία ἀμοιβῇ. Ἡ ξυροθίχη του ὁμως εἶναι διπλῆς ἀξίας ἐπαγρυπνήσεως, πρῶτον διὰ τὴν καθαρότητα, καὶ δεῦτερον διὰ τῶν ξυραφίων τὴν ὀξύτητα, πηγὴν ἀλγηδόνων καὶ καταδερμικῶν διατομῶν.

Νὰ ὁμιλήσωμεν καὶ περὶ τοῦ νοσηλευτοῦ (infirmier), ὅστις εἶναι ὁ παρίας τοῦ ναυτικοῦ πληρώματος, καὶ τὸν ὁποῖον ὁ διευθυντῆς δὲν ἤθελεν ὑποβάλλει εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ νοσοκομείου, ἂν τὸν ἐθεώρῃ ἄξιον τοῦ κατὰστρώματος. Πόση ἄρα ἀπαιτεῖται ἐπαγρύπνησις καὶ προσοχὴ ἐκ μέρους τοῦ ἱατροῦ, διὰ νὰ προλαμβάνωνται τῆς ἀνεπιδεξιότητος του τὰ δεινὰ ἐπακόλουθα. Οἱ ἀξιωματικοὶ δυσαρεστούμενοι νὰ βλέπωσιν ἀσθενεῖς, ἐλπίζουσιν νὰ τοὺς ἐλαττώσουν στεροῦντες αὐτοὺς τακτικῆς καὶ ἀκριβοῦς θεραπείας.

Ἄς συμπεριλάβωμεν εἰς τὸ πλήρωμα καὶ τοὺς θεράποντας τῶν ἀξιωματικῶν, ὅμιλον πολυασχόλων ὀκνηρῶν, τοὺς ὁποίους, ὅταν τις θέλῃ, δὲν εὐρίσκει, καὶ οἵτινες ἔχουν τῶν ναυτικῶν παιδῶν τὰ ἐλαττώματα, χωρὶς νὰ ἔχουν κανὲν τῶν προσόντων αὐτῶν, ἀποβαίνοντες οὕτως ἐπάξιτοι τῶν ἀναριθμητῶν πληγῶν, τὰς ὁποίας ἐπιδαψιλεύουσιν εἰς αὐτοὺς οἱ κύριοί των.

Ἄς διατρέξωμεν ἤδη τὸ διάστημα δι' οὗ διαχωρίζεται ἀπὸ τοῦ κύτους, τῶν ἀξιωματικῶν ὁ εὐρύχωρος θάλαμος, ὀριζόμενος δι' ἀπλῶν δρυφάτων. Ἐνταῦθα μὲν ἔθιμα ἀγροῦκα, ἔξεις κραιπαλιώδεις, ἐνδεια τροφῆς καὶ ἱματισμοῦ, πίσεις καὶ στέρησις ἐλευθερίας, καὶ ἀπάνθρωποι κολάσεις. Ἐκεῖ δὲ ἀγωγὴ σπουδαία, ἦθη ἐλεύθερα, τράπεζα θρηπτικὴ, στολαὶ περιχρῦσοι, οἰκίσεις ἀνετοί, τιμὴ καὶ δεσποτικὴ κυριαρχία. . . . Τὸ πλοῖον δὲν εἶναι τῶνόντι εἰμὴ πικρὰ τῆς ἰσοτιμίας σάτυρα. Ὁ διευθυντῆς εἶναι μετὰ Θεὸν ὁ ἀπόλυτος τοῦ πληρώματος κύριος, ἐκτὸς τῆς πρὸς τοὺς νόμους εὐθύνης του, ἐπισωρεύων εἰς ἑαυτὸν περισσοτέρας ἀναπαύσεις ἢ σύμπαντες οἱ ἀξιωματικοὶ, κινῶν ὡς ἄλλος Ὀλύμπιος Ζεὺς μὲ ἐν νεῦμα τὴν ἀμέτρητον τοῦ πλοίου μηχανήν. Οἱ λοιποὶ ἀξιωματικοὶ πειθαρχοῦντες ἰσαρχικῶς ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ εἶναι ἐν τῷ συσσίτιῳ ἰσότιμοι, ἐξαιρουμένων τινῶν δικαιωμάτων ἀρχαιότητος διὰ τὴν οἰκῆσιν. Πρώτιστον οὗτοι χρέος ἔχουσι

τὴν διεύθυνσιν τῶν ὑπηρετῶν, νὰ διευθετοῦν δηλαδή τὴν ναυτε-
κὴν ὑπηρεσίαν τέσσαρας ὥρας τὸ ἡμερονύκτιον, καθ' ὅποιανδὴ
ποτε ὥραν καὶ καιρὸν συμπέσῃ.

Ἐπειδὴ δὲ εἰς τὰς κρισιμωτέρας περιστάσεις, οἷον ἀφορμήσεις,
καταγωγὰς, ναυμαχίας, εἰς πᾶσαν ἐν γένει σπουδαίαν καὶ ἐπι-
κίνδυνον περίπτωσιν μόνος ὁ πλοίαρχος, ὡς ὑπεύθυνος, ἔχει τὴν
ἄμεσον διεύθυνσιν τοῦ πλοίου, διὰ τοῦτο καὶ δικαίως τῷ ἀπο-
δίδονται πολλαὶ καὶ λαμπραὶ πλεονεξίαι, τῶν ὁποίων γίνεται ἄξιος
ὡς ἐκ τῶν μεγάλων καὶ τρομερῶν φροντιδῶν του. Μετὰ τῶν
ἀξιοματικῶν συγκαταλέγονται ὁ φροντιστὴς, ἐμπιστευμένος τὰ
ναυτολόγια, τὴν μισθαποδοσίαν καὶ τὸν γενικὸν ἀπολογισμὸν,
ὁ χειρουργὸς καὶ ὁ ἱερεὺς.

Οἱ δόκιμοι, κείμενοι μετὰξὺ ναυτῶν καὶ ἀξιοματικῶν, εἶναι
ἐξ ἡμισείας ἄθλιοι διὰ τὴν ὑπάλληλον θέσιν των, μετέχουν δὲ
ἐν μέρει καὶ ἀπὸ τὴν ἐξουσίαν τῶν ἀξιοματικῶν, ἀπὸ τοὺς
ὁποίους ζῶσι μεμονωμένοι. Μετ' αὐτῶν δὲ συζῶσι καὶ οἱ ὑπο-
χειρουργοί.

Ἐἰς ταύτην τοῦ ναυτικοῦ πληρώματος τὴν περιγραφὴν ἐλά-
βομεν ὡς τύπον τὸ πολεμικὸν πλοῖον, ὡς τοῦ μικροτέρου περιε-
χομένου εἰς τὸ μεγαλύτερον· ὥστε διὰ νὰ ἐφαρμοσθοῦν ταῦτα
καὶ εἰς τὰ ἐμπορικὰ πλοῖα δὲν ἀπαιτεῖται εἰμὴ κατάλληλος
ἀφαίρεσις καὶ μεταρρύθμισις ὡς ἐκ τῆς ἐμπειρίας τοῦ ἀνα-
γνώστου (α).

[Μετάφρασις ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ ***]

ΠΕΡΙ ΝΑΥΤΙΚΩΝ ΧΑΡΤΩΝ.

(Συνέχεια καὶ τέλος, ἴδε Πολ. Ἀστέρως φυλ. 5.)

Ἐὰν ὁ τόπος τοῦ ἀπόπλου κῆται ἐπὶ τοῦ Ἰσημερινοῦ καὶ ἡ
δεδομένη πορεία ἦναι ἢ πρὸς Ἀπηνιώτην ἢ Ζέφυρον, ἢ ἐὰν οἱ
δύο τόποι, ὁ τοῦ ἀπόπλου καὶ κατάπλου, κῆνται ἀμφότεροι ἐπὶ

(α). Καὶ παρ' ἡμῖν τὰ αὐτὰ σχεδὸν ὑπάρχουσιν.

τοῦ Ἰσημερινοῦ, τὸ πρόβλημα 2 κατασταίνεται ἀδύνατον, τὸ
δὲ 1, 3 καὶ 4 μεταβάλλονται εἰς ἐν καὶ τὸ αὐτὸ, καθότι εἰς
τοιαύτην περίπτωσιν τὰ διδόμενα εἶναι ταυτοσήμαντα, τὸ δὲ
ζητούμενον καὶ εἰς τὰ τρία προβλήματα εἶναι ἡ στάσις τοῦ
πλοίου. Τὴν στάσιν ταύτην εὐρίσκωμεν λαμβάνοντες ἐπὶ τῆς
κλίμακος τοῦ μήκους τὰ διατρεχθέντα στάδια, ἢ τὴν διαφορὰν
τοῦ μήκους, καὶ φέροντες αὐτὰ ἐπὶ τοῦ Ἰσημερινοῦ ἀπὸ τοῦ
τόπου τοῦ ἀπόπλου ἀρχόμενοι καὶ κατὰ τὰς περιστάσεις πρὸς
Ἀπηνιώτην ἢ Ζέφυρον προβαίνοντες. Τὸ εἰς τὸ 5 πρόβλημα ζη-
τούμενον διάστημα εὐρίσκωμεν, καταμετροῦντες ἐπὶ τῆς κλίμα-
κος τοῦ μήκους τὴν μετὰξὺ τῶν τόπων ἀπόστασιν.

Πρόβλημα 6.

Εἶναι δεδομέναι αἱ πρὸς δύο γνωστοὺς τόπους ἀντιστοιχίαι
τοῦ πλοίου, ζητεῖται δὲ νὰ προσδιορισθῇ ἐπὶ τοῦ χάρτου ἡ στά-
σις αὐτοῦ.

Λύσις. Ἐκ τῶν δύο γνωστῶν τόπων ἄγομεν δύο εὐθείας πα-
ραλλήλους μετὰ τοὺς δύο καιροὺς τοῦ πυξίου, κατὰ τοὺς ὁποίους
τὸ πλοῖον πρὸς τὴν ξηρὰν ἀντιστοιχεῖ, καὶ προεκτείνωμεν τὰς
εὐθείας ταύτας ἄχρις οὗ συναπαντηθῶσι. Τοῦτο τὸ σημεῖον τῆς
συναπαντήσεως εἶναι ἡ ζητούμενη στάσις τοῦ πλοίου.

Σημ. α'. Ὁ τόπος τοῦ ἀπόπλου, ἦτοι τὸ σημεῖον ἀπὸ τοῦ
ὁποίου ἄρχεται τῆς πορείας ἢ καταμέτρησις, δὲν εἶναι πάντοτε
ὁ λιμὴν τοῦ ἀπόπλου, ἀλλ' ἄλλο τι σημεῖον τῆς ἐπιφανείας τῆς
θαλάσσης, ἐπὶ τοῦ ὁποίου τὸ πλοῖον εὐρίσκεται ὀλίγον πρὶν ἀπο-
κρυφθῆ ὑπὸ τὸν ὄριζοντα ἢ ξηρὰ, καὶ τὸ ὁποῖον πασσιδριζέται,
ὡς προεῖρηται, ἀφοῦ πρότερον διὰ τῆς πυξίδος ἐξακριβωθῶσιν
αἱ πρὸς δύο ἐπὶ τῆς ξηρᾶς φαινόμενα ἀκίνητα σημεῖα ἀντιστοι-
χίαι τοῦ πλοίου. Ἄν δὲν ἦναι ὁρατὸν εἰμὴ ἐν μόνον τῆς ξηρᾶς
σημεῖον, ἐξακριβουῦται ἡ πρὸς αὐτὸ ἀντιστοιχία καὶ ἐκτιμᾶται
ἢ ἀπ' αὐτοῦ ἀπόστασις τοῦ πλοίου, δι' αὐτῶν δὲ προσδιορίζεται
ἢ στάσις αὐτοῦ, ἦτοι τοῦ ἀπόπλου ὁ τόπος.

Σημ. β'. Ἐκ τῶν προεκτεθέντων συνάγεται ὅτι ἡ λύσις τῶν
διαφόρων ναυτικῶν προβλημάτων ἐκτελεῖται ἐπὶ τοῦ χάρτου

διὰ τῆς ἀγωγῆς εὐθειῶν παραλλήλων μὲ τινὰς καιροὺς τοῦ πυξίου, καὶ ὅτι ἡ ἀγωγή τῶν εὐθειῶν τούτων κυρίως δὲν ἀποβλέπει εἰμὴ εἰς τὸν προσδιορισμὸν σημείων τινῶν ὡς τὸν τοῦ η, ε, γ κτλ. (ἴδε Πολ. Ἀστέρ. φυλ. 5 σχ. 9). Εἰς τὴν πρακτικὴν ὁμως δὲν γράφουσι τὰς εὐθείας ταύτας πραγματικῶς, ἀλλ' ἐκλαμβάνοντες τὸ χεῖλος ἐνὸς κανόνος ὡς εὐθεῖαν γεγραμμένην, καὶ διὰ διαβήτου ἄγοντες εἰκονικὰς παραλλήλους, προσδιορίζουσι διὰ τῶν δύο τούτων ἐργαλείων τὰ περὶ ὧν ὁ λόγος διάφορα σημεία. Οὕτω δὲ πράττουσι, διὰ νὰ παραταθῇ ὅσον ἔνεστι πλεיותרον τοῦ χάρτου ἢ διαρκεία, ὅσιν ἄλλως, γραμμῶν πληρούμενος, ἤθελεν ἀποκατασταθῆ μετ' οὐ πολὺ παντάπασιν ἄχρηστος.

Ἡ κατασκευὴ τῶν ἐπιπέδων χαρτῶν εἶναι τοιαύτη, ὥστε καὶ οἱ μεσημβρινοὶ ἰσάκις ἀλλήλων ἀπέχουσιν, καὶ οἱ παράλληλοι. Ἡ μεταξὺ ὁμως τῶν μεσημβρινῶν ἀπόστασις δὲν ἰσοδυναμεῖ μὲ τὴν μεταξὺ τῶν παραλλήλων, ἀλλ' ἐξισοῦται μὲ τὸ συνημίτονον τοῦ πλάτους, ἐξ οὗ ὁ μέσος τοῦ χάρτου παράλληλος διέρχεται, ὑποτιθεμένης τῆς ἀκτίνος ἴσης μὲ τὴν μεταξὺ τῶν παραλλήλων ἀπόστασιν. Εἶναι λοιπὸν φανερόν, ὅτι οἱ τοιοῦτοι χάρται δὲν δύνανται νὰ ἦναι ἀκριβεῖς, καθότι ἡ κατασκευὴ τῶν δὲν συμφωνεῖ μὲ τὴν τῶν ἀναγωγικῶν, οἷτινες ἔχουσιν, ὡς ἀπεδείχθη, ὅλην τὴν δυνατὴν ἀκρίβειαν. Ὅθεν καὶ ἡ διὰ τῶν ἐπιπέδων χαρτῶν λύσις τῶν ναυτικῶν προβλημάτων πρέπει νὰ ἦναι ἐσφαλμένη, καὶ ὡς τοιαύτην τὴν παρατρέχομεν.

Α. Α. Μιαούλης
Ἰποπλοίαρχος.

Περὶ τῶν ἐν τῇ Γαλλίᾳ ναυτικῶν ἐκπαιδευτικῶν
καταστημάτων.

(Ἐξ ἐπιστήμου ἀλλολογραφίας).

Εἰς Τουλῶν οὐδ' ὑπάρχει οὐδ' ὑπῆρξέ ποτε ναυτικὸν σχολεῖον. Οἱ θέλοντες νὰ γείνωσι ναυτικοὶ ἐξετάζονται μὲν καὶ εἰς Τουλῶν, ἀλλὰ κατατάσσονται εἰς τὸ ἐν Βρέσ ἐπιπήϊον ναυτικὸν σχολεῖον, τὸ μόνον ἐν Γαλλίᾳ ὑπάρχον. Οἱ εἰς τὸ σχολεῖον τοῦτο εἰσερχόμενοι νέοι πρέπει νὰ γνωρίζωσι τὴν ἀριθμητικὴν, τὴν γεωμετρίαν, τὴν ἀλγεβρὰν μέχρι τῶν δευτεροβαθμίων ἐξισώσεων καὶ αὐτῶν συμπεριλαμβανομένων, τὴν τριγωνομετρίαν, τὴν περιγραφικὴν γεωμετρίαν, τὰς ἀρχὰς τῆς ἰχνογραφίας, τῆς ζωγραφικῆς, τῆς Ἀγγλικῆς καὶ Λατινικῆς γλώσσης καὶ τὴν Γαλλικὴν γλώσσαν· πρέπει δὲ νὰ μὴν ὑπερέβησαν τὸ 16 ἔτος τῆς ἡλικίας των, ἥτοι ἀπαιτεῖται νὰ μὴν ἔχωσι συμπληρωμένον τὸ 17 πρὸ τοῦ τέλους τοῦ ἔτους καθ' ὃ ἐξετάζονται.

Εἰς Λοριὰν ὑπάρχει δημόσιον σχολεῖον, ἐντὸς τοῦ ὁποίου προπαρασκευάζονται οἱ ἐπιθυμοῦντες νὰ καταταχθῶσιν εἰς τὸ ναυτικὸν σχολεῖον τοῦ Βρέσ.

Εἰς Τουλῶν ὑπάρχει μόνον ἓν διὰ τοὺς ναυτικούς παῖδας (mousses) σχολεῖον. Οἱ εἰς αὐτὸ σπουδάζοντες διδάσκονται τὰ εἰς τὰ προκαταρκτικὰ σχολεῖα τοῦ κράτους διδασκόμενα μαθήματα, συγχρόνως δὲ λαμβάνουσι καὶ τινὰς γνώσεις τῆς ναυτικῆς.

Οἱ εἰς τὸ σχολεῖον τοῦτο εἰσερχόμενοι νέοι πρέπει νὰ ἦναι δεκατριῶν ἐτῶν, διαμένουσι δὲ ἐντὸς τοῦ σχολείου τρία ἔτη, δὲν ὑποχρεοῦνται ὁμως νὰ γείνωσι ναυτικοί.

ΣΗΜΕΙΑ.

Πρόχειρα σημεῖα δι' ὧν σημαίνεται ἢ εἰς τὴν θάλασσαν
κατάπτωσις ἀνθρώπου τινος καὶ ἡ σωτηρία αὐτοῦ.

Ἡ ἔθνικὴ πρυμνησία σημαία μεσοτενῆς (μετσάστα) σημαίνει
ὅτι ἄνθρωπος κατέπεσεν εἰς τὴν θάλασσαν.

Ἡ ἔθνικὴ πρυμνησία σημαία ὑψιτενῆς (μπάζαδα) σημαίνει
ὅτι ὁ καταπεσὼν διεσώθη.

Ἄν κατέπεσον πολλοὶ, καταγγέλλεται ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν διὰ
τοῦ ἀρμοδίου ἀριθμητικοῦ σημείου. Ὅλα δὲ τὰ παρα-
πλέοντα πλοῖα χορηγοῦσι τὴν πρὸς ἀνεύρεσιν τῶν καταπεσόντων
ἀναγκαίαν συνδρομὴν.

Ἐν πολέμῳ ἀντὶ τῆς ἔθνικῆς σημαίας ἀναπετᾶται τὸ ἐκτε-
λεστικὸν σῆμα.

Ὁ Συγτάκτης Γ. ΖΩΧΙΟΣ Ἴποπλοίαρχος.

ΕΚ ΤΗΣ ΤΥΠΟΓΡΑΦΙΑΣ Γ. ΒΑΦΑ.

(Παρά τῆ ἰδῆ Ἀδριανῶ.)

1843